

Marechaussee Contact

4

2022

Marechaussee Contact 23e jaargang | nummer 4 Augustus 2022

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt tweemaandelijks.

Aan de inhoud wordt veel zorg besteed, echter noch de stichting noch de redactie aanvaardt enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden. Door derden aangeleverde inhoud geeft niet noodzakelijk de mening van de stichting of de redactie weer. De redactie behoudt zich het recht voor door derden ingezonden kopij aan te passen, in te korten, of niet te plaatsen.

Voor het overnemen van artikelen, gedeelten daarvan en/of foto's is toestemming van de redactie vereist. Na verkregen toestemming dienen de bron, de artikelkop en de naam van de auteur te worden vermeld.

Redactie

Martin Aalbers
Mieke Bloemheuvel (eindredactie)
Willem Geense
Henk Rijke
Michiel Tattersall
Henk Westland (coördinatie & eindredactie)

Aan dit nummer werkten mee

Gerard ter Mors
Freerk van Rossem
Willem Wieman

Contact met de redactie

Postbus 125, 7590 AC Denekamp
t.a.v. Redactie Marechaussee Contact
redactie@marechausseecontact.nl

Wijzigingen van adresgegevens / opzeggen

ledensecretaris@marechausseecontact.nl
(zie verder pagina SMC-informatie bij administratie en werving)

Vormgeving

Pleun van der Linde,
Content Innovators BV, Den Haag

Druk

Wilco BV, Amersfoort

Aanleveren kopij voor een volgende uitgave

Voor het aanleveren van kopij graag eerst contact opnemen met de redactie.

3	Observaties
4	Agenda Activiteiten voor en door (oud-)marechaussees
5	Nestelpennen Maritieme grensbewaking in jachthavens 'Oproepbare' militairen van alle krijgsmachtdelen openbaar beëdigd
6	Uitgelicht "Een van de kogels zit nog steeds in m'n rug"
10	Veteranen Kippenvel tijdens Nederlandse Veteranendag 2022
13	IKNG Reünie Boerma-Plaizier/MP III, 'We zullen dóórgaan'
14	KMar futureproof Zo werkt het Landelijk Tactisch Commando
16	Onderscheidingen Lintjes voor SMC'ers
17	Ontmoeten BSB'ers van het eerste uur bijeen
18	Uit 'De Marechaussee grijpt in' Stormwind en blauwe ruiten
20	Op missie Brigade KMar Zakho tijdens operatie Haven (Provide Comfort)
23	Reservisten Het indrukwekkende visitekaartje van reserve kolonel René Marchal
24	Opleidingen Kom als jezelf, preboarding bij de KMar
26	Personalia
27	SMC-informatie

Foto omslag:
Ritthem, 19 juli 2022, maritieme grensbewaking
in jachthavens
Foto: Mediacentrum Defensie | Cinthia Nijssen

Lang heb ik geaarzeld om het erover te hebben. Het neemt al zoveel plaats in ons denken en doen in, dat het bijna bezwarend voelt om het onderwerp aan te snijden. Maar toch, ik ontkom er niet aan om te bekenen dat ik een groot voorstander ben van klimaatverandering en liefst zo snel mogelijk. Begrijp me goed, ik ben tegen oververhitting maar het kan best wat warmer.

Ik hoor u denken: 'Die is nu echt van het padje af.' Maar ik heb het over het sociale klimaat. Met verbazing heb ik de afgelopen tijd het nieuws gevolgd en in alle berichten lagen gemeenschappelijke factoren aan de basis: sociale verhoudingen, fatsoen, respect en gezag. Het is ook stuitend om telkens weer te constateren dat de journalistiek, met uitzondering van enkele krantenartikelen, zich enkel richt op de conflicten en het uitvergroten daarvan, in plaats van op het analyseren en duiden van de inhoud. Grensoverschrijdende acties worden veroordeeld, maar er is wel begrip voor degenen die ze uitvoeren. Waar bestaat dat begrip dan uit? Grote afwezigheid in de discussies is de overheid en dus wordt er door opiniemakers en vooral door zelfbenoemde direct betrokkenen verteld wat de overheid eigenlijk bedoelt en van plan is. Daarover wordt vervolgens afschuw uitgesproken en begrip getoond voor de tegen deze plannen gerichte acties. Zo ontstaat een algemeen sentiment dat er iets op handen is dat ons allemaal aangaat en waartegen we ons allen moeten verzetten. En hebben we het niet al eens eerder gehoord? Terminologie als 'wie niet voor ons is, is tegen ons.' Het einde van de volprezen Nederlandse poldercultuur. En als tegengewicht tegen al die omgekeerde vlaggen schrijf ik Nederlandse nog steeds met een hoofdletter.

De overheid bij monde van bewindspersonen en ambtsdragers pareert de acties, op afstand, door ze te veroordelen op de uitvoering. Natuurlijk moet je grensoverschrijdende acties die direct gevaar en onveiligheid opleveren veroordelen. Maar daar hoort ook een beargumentering bij waarom die acties onterecht zijn. Daarmee beïnvloed je de (publieke) opinie zoals het een overheid betaamt.

Maar mijn verbazing gaat nog verder. Ik herinner mij diverse gesprekken met politiechefs die soms wat omstandig probeerden uit te leggen dat zij niet ondergeschikt waren aan het gezag, maar nevenschikt. Dat was vóór en ook nadat het OM de leiding over het opsporingsonderzoek kreeg. De achterliggende gedachte daarbij was dat de politie het gezag niet nodig had om hun eigen discretionaire bevoegdheid tot wet- en openbare ordehandhaving toe te passen. Blijkbaar gaat die gedachte niet meer op als er gehandeld moet worden tegen de op dat moment schijnbaar heersende publieke opinie in. Dan is een aanwijzing van het gezag opeens gewenst.

Gezag en macht vloeien niet vanzelfsprekend voort uit de positie die iemand bekleedt. Gezag en macht worden verleend vanwege de verdiensten en aangetoonde kennis en vaardigheden die iemand of een organisatie heeft. De buitenstaander denkt dat in militaire organisaties de hiërarchie

“Sociaal vertrouwen”

zelf leidend is. De insider weet dat het vertrouwen op en in elkaar, inclusief leidinggevend, doorslaggevend is. Op cruciale momenten kan er dan gehandeld worden zoals afgesproken, met de overtuiging dat het juiste wordt gedaan.

Het zal dus een grote inspanning vragen om in onze maatschappij dat sociaal vertrouwen weer te herstellen. Sociaal vertrouwen in alle geledingen betekent dat elkaars rol en verantwoordelijkheden worden gerespecteerd in de overtuiging dat je dingen, ondanks verschillende opvattingen, voor elkaar doet en niet tegen elkaar. Dat vraagt wel dat je als overheid en burgers argumenten uitwisselt in plaats van elkaar met standpunten bekogelen. Als beweegredenen van een voornemen niet duidelijk zijn, is een stap terug en opnieuw uitleg geven vaak constructiever dan doorduwen vanuit de machtspositie. Sturen of regeren bij verrassing is overigens sowieso een verschijnsel van macht en gedacht gezag.

In dit nummer treft u weer verhalen aan die getuigen van vertrouwen in elkaar en dat hetgeen je doet er ook echt toe doet. Verhalen van mensen die bereid waren tot het uiterste te gaan om het afgesproken doel te bereiken. Maar niet zonder dat zij overtuigd waren van het nut van hun optreden en het maatschappelijk belang.

André Peperkoorn EMPM
generaal-majoor b.d.
voorzitter Stichting Marechaussee Contact

Vrijdag 2 september 2022

Reünie beroepslichting 76-5

Locatie: Koning Willem III-kazerne

Contact: Peter Boone | 06-22423622

Zaterdag 1 oktober 2022

Veteranendag KMar

Op zaterdag 1 oktober 2022 wordt op de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn de Veteranendag KMar gehouden. Het programma begint om 9.30 uur en eindigt om 13.30 uur.

Op deze Veteranendag komen alle KMar-veteranen – jong, oud, beroeps en dienstplichtig, postactief of nog in dienst bij elkaar om herinneringen op te halen, bij te praten, of om elkaar 'gewoon' weer te zien. Het thema dit jaar is niet voor niets 'Gewoon weer samen'. Alles leek immers zo gewoon, tot vanwege COVID-19 alles anders werd. Die periode is nu gelukkig voorbij en staat niets een mooie Veteranendag KMar in de weg.

Aanmelden kan als volgt: veteranen in daadwerkelijke dienst kunnen zich opgeven via Veteranendag.KMar@mindef.nl. Postactieve veteranen kunnen zich opgeven via het Veteraneninstituut. Aanmelden kan tot 1 september. Na opgave ontvangt u de uitnodiging en andere wetenswaardigheden.

Locatie: Koning Willem III-kazerne

Contact: Veteranendag.KMar@mindef.nl

Zaterdag 1 oktober 2022

Reünie Koninklijke Marechaussee

Deze reünie is bestemd voor alle oud-medewerkers van de KMar (beroeps en dienstplichtig) en burgers die bij de KMar hebben gewerkt. De reünie biedt een platform voor oud-collega's om zo met elkaar en met de KMar-organisatie in contact te blijven. Op de Koning Willem III-kazerne te Apeldoorn start het programma om 13.00 uur en eindigt om 17.00 uur. Naast de gelegenheid tot bijpraten en het ophalen van herinneringen, vinden er deze middag verschillende demonstraties plaats, waarna het Orkest Koninklijke Marechaussee u trakteert op een spetterend optreden.

Aanmelden voor de reünie kan door een e-mail te sturen naar: Reunie.KMar@mindef.nl onder vermelding van uw personalia, ps-nummer of registratienummer. Aanmelden kan tot 1 september. Mocht u om welke reden dan ook niet zelfstandig kunnen reizen om de reünie te bezoeken, dan is ook een begeleider van harte welkom. Na opgave ontvangt u de uitnodiging en andere wetenswaardigheden.

Locatie: Koning Willem III-kazerne

Contact: Reunie.KMar@mindef.nl

Vrijdag 28 oktober 2022

Sunset March 2022

Deelname staat open voor veteranen en alle andere belangstellenden; het tenue is vrij. De Sunset March is deze dag exclusief voor KMar-personeel. Aanvang van de mars is om 18.15 uur.

Aanmelden voor deelname is niet noodzakelijk, maar wel gewenst. Stuur een e-mail naar het hieronder vermelde adres.

Locatie: Nijmegen, Stadsbrug/Oversteek

Contact: Bert van Horen | veteranen@marechausseecontact.nl

Donderdag 3 november 2022

Algemene SMC-reünie Bronbeek

De jaarlijkse Algemene Reünie van SMC vindt plaats op Landgoed Bronbeek in Arnhem.

Deze reünie is bedoeld voor zowel SMC'ers als niet-SMC'ers. Het programma (met routebeschrijving) ontvangt u circa twee weken voor de reüniedatum.

De bijdrage voor SMC'ers alsook hun partner bedraagt € 12,50 p.p. (incl. buffet en drie consumpties). Voor niet-SMC'ers en hun partner is de bijdrage € 25,00 p.p. Aanmelden uitsluitend via e-mail of onderstaand telefoonnummer. Vermeld daarbij ook uw woonadres en eventuele dieetwensen.

Locatie: Reünie- en Congrescentrum Kumpulan, Bronbeek

Contact: Gerrit Reloe | 06-30989598 |

reuniecommissie@marechausseecontact.nl

Dinsdag 8 november 2022

Reünie beroepslichting 72-6

Locatie: Koning Willem III-kazerne

Contact: ceesvervat@gmail.com

Vrijdag 11 november 2022

Vriendendag Marechausseemuseum

Op uitnodiging van Stichting Vrienden van het Museum der KMar.

Locatie: Koning Willem III-kazerne

Contact: Peter Coomans | rolinka_peter@kpnmail.nl

Woensdag 16 november 2022

Reünie beroepslichting 71-6

Locatie: Koning Willem III-kazerne

Contact: Evert Kruidhof | kruidhof.e@telfort.nl

Oproep reünie beroepslichting 65-5

Jaap Franken en Herman Juurlink zijn voornemens een reünie te organiseren voor beroepslichting 65-5. Aanmelden kan via een van onderstaande e-mailadressen.

Contact: jpfranken@ziggo.nl | herenber@zeelandnet.nl

Kijk voor actuele berichtgeving over het al dan niet doorgaan van genoemde bijeenkomsten en reünies op www.marechausseecontact.nl. Ook in de wekelijkse zondagse e-mailnieuwsbrief houden we u op de hoogte.

Ontvangt u nog geen nieuwsbrief? Meldt u dan aan op de website of scan de QR-code.

Met een temperatuur van boven de 35 graden zuchtte Nederland op 19 juli 2022 onder de hitte. Wachtmeesters der 1e klasse Janco en Kevin van Brigade Scheldestromen hadden die dag dienst. Het duo voerde met hun 'Joker-boat Coaster 470' controles uit in het kader van de maritieme grensbewaking op de Oosterschelde, Noordzee en in jachthavens. En daar was het vanwege de vakantie en de warmte een stuk drukker dan normaal.

Illegale migratie, migratiecriminaliteit en identiteitsfraude vinden niet alleen plaats over de weg, aan boord van een trein of via een luchthaven. Criminelen maken ook gebruik van vaartuigen en jachthavens om illegale praktijken uit te voeren. Zo is bekend dat mensensmokkelaars migranten vanuit Nederland naar het Verenigd Koninkrijk proberen te smokkelen met pleziervaartuigen of rubber-

foto: Mediacentrum Defensie | Cinthia Nijssen

Maritieme grensbewaking in jachthavens

boten. Reden te meer voor de Koninklijke Marechaussee om ook aan de maritieme grens vaartuigen en de documenten van opvarenden te controleren en te investeren in de informatiepositie.

Om beter te weten wat er zich op het water en in de jachthavens afspeelt, heeft de brigade een speciaal Jacht-haventeam opgericht. De teamleden, onder wie Janco en Kevin, voeren meerdere keren per week vaarpatrouil-

les uit op het water, maar hebben ook een jachthaven toebedeeld gekregen. In hun haven onderhouden ze nauw contact met onder andere de jachthavenmeester, die nog beter zicht heeft op wat zich allemaal afspeelt op en rond de maritieme buitengrens en een belangrijke informatiebron kan zijn voor de collega's.

Bron: KMarMagazine2022-07 | tekst: Robert den Hartog

foto: Mediacentrum Defensie | Herman Zonderland

'Oproepbare' militairen van alle krijgsmachtdelen openbaar beëdigd

"We moeten ons constant aan kunnen passen aan de ontwikkelingen om ons heen. Ook aan de dreigingen. De oorlog in Oekraïne maakte ineens zichtbaar hoe belangrijk en noodzakelijk het is dat er mensen zijn die voor vrijheid willen vechten. U vormt als reservist een zeer welkomme verrijking van onze organisatie." Dat zei staatssecretaris Van der Maat op 9 april jl. op het Spuiplein in Den Haag bij de beëdiging van zestig reservisten.

Het was voor het eerst dat reservisten van alle krijgsmachtdelen tijdens dezelfde plechtigheid werden beëdigd.

Defensie koos ervoor dat openbaar te doen. Dit laat zien dat reservisten een belangrijke rol spelen in de krijgsmacht van de toekomst. Van der Maat zei overigens liever te spreken van 'oproepbare' militairen. "Het verschil tussen beroepsmilitairen en reservisten wordt namelijk steeds kleiner. En u neemt een volwaardige plek in binnen onze krijgsmacht. Reservisten zijn flexibel en brengen een speciale expertise mee. Ze zijn dan ook te vinden op alle plekken binnen de organisatie.

Schaalbare krijgsmacht

De gemiddelde reservist werkt onge-

veer dertig uur per maand voor de krijgsmacht. "Uw bijdrage is hard nodig. Want we moeten als Defensie flexibeler worden en sneller kunnen inspelen op piekmomenten die verwacht en onverwacht op ons pad komen", aldus Van der Maat. Defensie werkt ook aan plannen om de militaire organisatie beter met de samenleving te verbinden, zo liet de staatssecretaris weten. "Om zo meer een krachtige en schaalbare krijgsmacht te worden. Heeft u hiervoor ideeën? Dan hoor ik die graag!", riep hij de reservisten op.

Wervingscampagne

De militaire organisatie kan nog veel meer oproepbare militairen gebruiken. Daarom start Defensie een nieuwe wervingscampagne. Van der Maat zei erop te rekenen dat de reservisten hierin ook een ambassadeursrol vervullen. "Want u staat met één been in de samenleving en met het andere in de krijgsmacht. Daardoor bent u als geen ander in staat om een brug te slaan tussen de maatschappij en Defensie. Om te laten zien hoe mooi én waardevol het is om voor de Nederlandse krijgsmacht te werken."

Bron: Nieuwsbericht Defensie van 9 april 2022

Joop van den Berg:

“Een van de kogels zit nog steeds in m'n rug”

Marechaussee der 1e klasse Joop van den Berg is in 1974 gedetacheerd bij de Amsterdamse politie en maakt daar het hele scala mee van wat een politieman kan overkomen. Ook een heftige schietpartij met zware criminelen. “Ik ben toen flink geraakt, het was kantje boord”, aldus Joop. | Door: Gerard ter Mors

Joop van den Berg (Zuilen 1951, beroeps 68-6) wist al vroeg dat hij naar de marechaussee wilde. Op zeventienjarige leeftijd wandelt hij door de poorten van de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn. Na de opleiding wordt hij als tweede klasser bij het parate 103 Marechaussee-eskadron in Nunspeet geplaatst. Zijn volgende standplaats wordt Brigade Soesterberg waar het Amerikaanse 32nd Tactical Fighter Squadron is gelegerd. Er is een grenspost, er moeten politietaken vervuld worden en Amerikaanse geldtransporten worden begeleid naar Vliegbasis Volkel.

Brigade Amsterdam-Bijstand

Toch wil Joop weg uit Soesterberg en dichterbij Weesp aan de slag. Hij heeft daar namelijk verkering met zijn huidige vrouw Truus. Het Amsterdamse politiekorps heeft in de jaren zeventig (en daarna) structureel mensen te kort en

de marechaussee springt bij. Daar zoeken ze doorlopend vrijwilligers voor. “Dat was voor mij de gouden kans natuurlijk. Niet alleen omdat ik dan dichterbij Truus zou zitten, maar ook het werk van Amsterdam-Bijstand trok me. Het sloot allemaal mooi op elkaar aan.”

Als marechaussee der 1e klasse komt Van den Berg bij het Bureau Leidseplein. De verhouding tussen de marechaussee en de politie is uitstekend. “Die jongens waren blij dat wij er waren. Maar er was wel verschil: wij waren doortastender. Als wij bij een melding uit de auto stapten met onze herkenbare nestels, zei men: ‘O jee, de marechaussee.’ Wij hadden direct meer overwicht. Wanneer wij iets sommeerden en men gaf daar geen gevolg aan, dan traden wij direct op. We lieten niet met ons sollen.” Hij maakt bij de gemeentepolitie Amster-

dam van alles mee: burenruzies, diefstallen, inbraken, aanrijdingen, ernstige verkeersongevallen, branden, mishandelingen, verdrinkingsgevallen – je kunt het zo gek niet bedenken. “Ik heb er wel eens slecht van geslapen hoor!”

1968, mar Joop van den Berg

Ontsnapping Scheveningen

Terwijl Joop van den Berg in Amsterdam zijn best doet de orde te bewaren, lukt dat laatste in de Scheveningse gevangenis niet al te best. Op 18 maart 1974 ontsnappen daar drie zware criminelen, onder wie de Fransman Christian Brahmi. Ze zitten vast voor diverse gewapende roofovervallen. Ze vluchten naar Duitsland, waar ze al snel weer worden opgepakt. Brahmi neemt ook daar de benen en keert met zijn Italiaanse maatje Genaro Coppolillo terug naar Nederland. Naar Amsterdam, waar marechaussee Van den Berg hem uiteindelijk in de kraag grijpt. Maar hoe kwam Brahmi eigenlijk weer in beeld?

Het uit Scheveningen ontsnapte trio wordt met foto opgenomen in het Buitengewoon Opsporingsblad. Leny, een oplettende agente van de Groningse politie, staat op zondag 28 april bij Assen te tanken en meent daar in de bestuurder van een andere auto de gezochte Brahmi te herkennen. Ze noteert het kenteken en dit blijkt te horen bij een huurauto van Hertz aan de Prinsengracht in Amsterdam. De Groningse recherche informeert prompt de Amsterdamse collega's. Die nemen vervolgens contact op met Hertz waarna blijkt dat de huurder zich heeft gelegitimeerd met Italiaanse identiteitspapieren en dat hij dinsdag 30 april de auto zal terugbrengen. De politie spreekt met het autoverhuurbedrijf af dat deze onmiddellijk contact zal opnemen als de 'Italiaan' de auto komt inleveren. Echter, onverwacht staat hij met zijn maatje al op maandagavond 29 april bij Hertz voor de deur.

Aanhouding met getrokken pistool

Op die bewuste maandagavond draait marechaussee Joop van den Berg met zijn politiecollega Simon Landman een dienst van 's middags vijf tot 's nachts twee. Deze begint rustig, maar tegen zevenen stuurt de meldkamer hun Volkswagen Kever naar autoverhuurbedrijf Hertz op de Prinsengracht. "Daar bevindt zich iemand die gesignaleerd staat", krijgen ze te horen. Over de mobilfoon hoort Joop dat

De gearresteerde criminelen Brahmi (l) en Coppolillo

ook een auto van Bureau Warmoesstraat ter plaatse gaat. "Ze stuurden er dus vier man op af, maar dat vond ik wel veel voor één aanhouding. Ik vertrouwde het niet. Ik zei Simon z'n wapen door te laden en deed dat zelf ook."

Bij Hertz wijst een medewerker hen op twee mannen, die op de Prinsengracht lopen. Ze hebben diplomatenkoffertjes bij zich. Van den Berg rijdt ze klem, maar heeft geen idee dat het de vuurwapengevaarlijke criminelen Brahmi en Coppolillo zijn. Zij laten hun koffertjes vallen en gaan ervandoor. "Ik achter Brahmi aan, kreeg 'm te pakken en heb hem met getrokken pistool gefouilleerd." Van den Berg loopt met zijn 22-jarige arrestant naar de politieauto, zet hem daar met de handen op het dak en drukt zijn Browning 9mm stevig in diens rug. Landman heeft ondertussen Coppolillo te pakken en zet hem in de politiekever, achter de bestuurdersstoel. "Ik riep tegen Simon dat hij het hoofdbureau moest oproepen voor een extra wagen, want die van Bureau Warmoesstraat was er nog steeds niet.

Ik had namelijk helemaal geen zin om te gaan rijden met die twee."

Onverwachte schietpartij

Terwijl Simon over de mobilfoon met het hoofdbureau praat, ziet Joop tot zijn verbazing Coppolillo in de auto plotseling met een pistool in z'n hand zitten. "Voor ik kon reageren, klom hij al schietend uit de auto en heeft Simon direct dodelijk getroffen." Joop verlegt zijn aandacht naar Coppolillo, waardoor Brahmi weet te ontsnappen richting de Vijzelstraat. "Coppolillo schoot toen op mij en heeft mij in de buik geraakt. Ik schoot terug maar verloor de controle over mijn linkerbeen en viel op de grond." Hij voelt zijn uniform nat worden en weet dat hij waarschijnlijk zwaargewond is. Coppolillo schiet weer en raakt Joop in de rechter bovenarm die volledig openrijt en de kogel verbrijzelt zijn rechterschouder. "Ik kon geen kant op en met mijn tweeëntwintig jaar lag ik eigenlijk dood te bloeden."

Terwijl Coppolillo zich uit de voeten maakt, denkt Joop maar aan één ding: overleven. Intussen komen van alle

Prinsengracht, het toegedekte lichaam van agent Simon Landman naast de politiekever

Prinsengracht, Joop van den Berg levensgevaarlijk gewond met links (in burger) wmr Theo Vrösch en rechts agent Heermans

- kanten collega's ter plaatse. "Toen ze mijn uniform openmaakten, zag ik een rond gat waar het bloed uitstroomde. Ik pakte de hand van agent Heermans naast mij en die heb ik letterlijk bont en blauw geknepen, zo verrekte ik van de pijn." De ambulance brengt de levensgevaarlijk gewonde marechaussee met spoed naar het Wilhelmina Gasthuis. Daar krijgt hij een paar liter bloed toegediend en zijn ze vier uur bezig hem buiten levensgevaar te krijgen, waarbij twee meter geperforeerde darm wordt

verwijderd. Daarna zijn z'n arm en schouder aan de beurt. "Uiteindelijk ben ik achtenhalf uur onder het mes geweest. Later hebben ze me verteld dat ze de kogel in mijn rug hebben laten zitten, omdat het weghalen ervan kans op een dwarslaesie zou geven."

Aandacht en... teleurstelling en geen nazorg

Over gebrek aan aandacht heeft Joop niet te klagen. Journalisten en persfotografen lopen constant op de gang en proberen zijn kamer binnen te komen, maar het verplegend personeel stuurt ze onverbidde weg. Ook de Neder-

landse bevolking weet het echtpaar Van den Berg te vinden. "We kregen uit het hele land reacties. Naast enorm veel bloemen ook ontelbare kaarten, brieven en babykleertjes. Echt postzakken vol. We kregen een kaart waar alleen op stond: 'Aan de neergeschoten marechaussee te Weesp'. Die is gewoon aangekomen."

De belangstelling vanuit de Koninklijke Marechaussee voor de zwaargewonde Van den Berg, staat met de burgerbelangstelling en die vanuit het Amsterdamse politiekorps, in schril contrast. "De interesse vanuit het Wapen was

Hoe kon het gebeuren?

Voor deze fatale schietpartij zijn vier oorzaken aan te wijzen. (1) Van den Berg en Landman werden door de meldkamer niet geïnformeerd dat ze op weg waren naar twee vuurwapengevaarlijke criminelen. De vraag is zelfs of de meldkamer daar zelf wel van op de hoogte was. Dat er intern communicatiefouten zijn gemaakt lijkt waarschijnlijk, zie afbeelding. (2) Het duurde te lang voordat de tweede auto ter plaatse was. Daarom moest Landman per mobilofoon om een extra auto vragen en was zijn aandacht van Coppolillo afgeleid. (3) Het voorhanden zijnde wapen en (4) het ontbreken van handboeien. Toen de situatie onder controle leek, hebben omstanders de koffertjes die Brahmi en Coppolillo hadden laten vallen, in de politieauto gezet. Landman en Van den Berg hadden geen idee dat daar wapens in zaten. De ongeboeide Coppolillo greep daar een pistool uit en begon te schieten. Dat Coppolillo ongeboeid in de auto zat was niet ongebruikelijk, omdat politieagenten toen niet standaard over handboeien beschikten.

29 april 1974 - De 21-jarige agent Simon Landman wordt op de Prinsengracht in Amsterdam doodgeschoten op het moment dat hij met een collega een Franse en een Italiaanse crimineel probeerde te arresteren. Een van de criminelen schiet de agent dood.

onbekende gebruiker op 02-01-2012: Als directe vriend en collega van Simon en de eveneens neergeschoten collega Joop van den Berg, heb ik nog steeds moeite met het feit dat de toendertijd gemaakte fouten m.b.t. de communicatie tussen de recherche derde district (Singel) en de informatie naar de Meldkamer HB hebben geleid tot dit tragische gebeuren. Ik heb er nog steeds moeite mee dat e.e.a. nooit heeft geleid tot een nader diepgaand onderzoek. Dit zou in deze tijd niet meer mogelijk zijn

Bron: screenshot www.vandaaginhetverleden.nl

3 mei 1974, Schagen, eerbetoon bij uitvaart van agent Simon Landman

foto: Bert Verhoef / Anefo, Nationaal Archief 2.24.01.05

foto: Arjen C. Veldkamp

Mei 1974, Amsterdam, Joop herstellende in het Wilhelmina Gasthuis

echt minimaal. Ik heb een fruitmand gekregen, dat was het. Ik heb mijn werk 'Zonder Vrees en Zonder Blaam' gedaan, maar de waardering daarvoor heb ik vanuit de marechaussee nooit gekregen. Daar was ik vreselijk teleurgesteld over. En dat ben ik eigenlijk nog steeds."

Tijdens het interview worden de emoties Joop – na achtenveertig jaar – nog steeds te veel. "Ik was levensgevaarlijk gewond, mijn collega zelfs dood. Ik kreeg rechtszaken voor m'n kiezen, moest fysiek herstellen en was psychisch kapot. Daar stond ik dan, in m'n eentje." Bij dit soort ingrijpende incidenten was in 1974 van opvang, nazorg of psychologische begeleiding door Defensie of Koninklijke Marechaussee nog helemaal geen sprake!

Professionele hulp

Het herstel gaat verbazingwekkend vlot. Binnen een maand is dit met sprongen vooruit gegaan. "Het was natuurlijk de wilskracht die ik had, maar ik had toen ook een ijzersterke conditie. Eind mei was ik al thuis." Terwijl ze zelf in verwachting is, verzorgt echtgenote Truus hem zo goed als ze kan. Joop zoekt op eigen initiatief professionele hulp. "Die psycholoog vertelde me dat ik er zoveel mogelijk over moest praten. Dat deed ik zeker met Truus en als het even kon ook met anderen. Maar soms praatte ik er bewust niet over, omdat ik merkte dat het degene tegenover mij geen reet interesseerde."

Eenmaal thuis verneemt Joop van het Wapen taal noch teken. "Niet hoe het met mijn herstel ging, of ik wel of niet in staat zou zijn om dezelfde functie uit te oefenen of dat ik misschien iets anders zou willen. Niets."

Luitenant-kolonel Bruinen, commandant van District Noord-Holland, haalt Joop daarom in augustus 1974 naar de staf van zijn district. "Hij adviseerde mij niet rond te blijven lopen als marechaussee der 1e klasse in een non-operationele functie, maar om binnen Defensie verder te kijken."

Rechtszaken

Brahmi en Coppolillo worden vrijwel direct na de schietpartij opgepakt. Dit betekent dat het schietincident voor Joop vier maanden later een vervelend staartje krijgt: tijdens alle lichamelijke en psychische ellende moet hij als getuige bij de rechtszaken opdraven. Zowel bij de arrondissementsrechtbank en later bij de behandeling van het hoger beroep bij het gerechtshof, beleeft hij het hele drama opnieuw. Hij moet alle zeilen bijzetten om zijn emoties onder controle te houden. "Ik had geen enkele juridische of andere bijstand. Ik moest me maar zien te redden. Vooral na het hoger beroep zat ik er helemaal doorheen." In beide rechtszaken wordt twintig jaar gevangenisstraf geëist. Uiteindelijk krijgen Brahmi en Coppolillo in 1975 beiden dertien jaar opgelegd.

Burgermaatschappij

Joop stapt begin 1976 over naar de Militair Geneeskundige Dienst, waar hij wordt opgeleid tot sergeant-instructeur. Maar na een kleine tien jaar – inmiddels sergeant der 1e klasse – heeft hij het wel gezien bij Defensie. Begin 1985 verlaat hij de militaire dienst en gaat aan de slag als artsbezoeker voor Janssen Pharmaceutica in Tilburg. Vervolgens wordt Joop senior artsbezoeker, districtsmanager, senior districts-

manager en *medical education officer*. Zijn loopbaan eindigt hij als *international stand manager* en vliegt daarvoor de hele wereld over. Sinds 2017 is hij officieel met pensioen.

Joop van den Berg geniet met zijn vrouw van zijn vrije tijd, de kleinkinderen en hun stacaravan in België. Het schietincident laat hem echter nooit meer los en hij denkt er nog regelmatig aan. Vooral eind april. Dan merkt echtgenote Truus dat hij wat onrustig wordt, ieder jaar weer. "Dat gaat nooit meer weg."

2019, Joop van den Berg: "Dat gaat nooit meer weg"

Fotoverantwoording

De persfoto's op de pagina's 6, 7 en 8 door: Fred van Beek, Walter Woortman en Hans Hofman.

Kippenvel tijdens de Nederlandse Veteranendag 2022

SMC-detachement defileert

Veteraan, ik heb mij eigenlijk nooit zo gevoeld. Natuurlijk Afghanistan 2007, de hitte, de raket-aanvallen en de vele herinneringen zijn eigenlijk nooit ver weg, maar het veteraan zijn, bleef voor mij iets abstracts. Uitnodigingen voor plaatselijke bijeenkomsten liet ik passeren en het duurde ook echt even voordat het nieuwe veteranenpak aan mij besteed was. Maar het borrelde wel. De Nederlandse Veteranendag Den Haag 2022 heeft het vuurtje voor mij behoorlijk aangewakkerd. Wat een prachtig evenement en wat leuk om mee te maken! | Door: Henk Rijke

Ondanks dat mijn opgave bij het Veteraneninstituut niet vlekkeloos verliep, kon ik na contact met en prima informatie van Bert van Horen en Cees van Ingen, toch met een gerust hart afreizen naar Den Haag. De schoenen gepoetst, het herkenningsplaatje om – niet nodig, ik weet het, maar het voelde vertrouwd – het nieuwe pak aan en met mijn nog perfect passende oude vertrouwde baret op zak. Op het station merk ik al dat ik niet alleen richting Den Haag ga, want in pak of in korte broek met T-shirt, een (oud-)militair herken je best wel snel. Al is het alleen maar via het militaire teken 'verzamelen' dat ik iemand boven zijn hoofd zag uitvoeren. Die had net een paar oude maten gespot.

De jeugd van tegenwoordig

In de trein tref ik een wat ouder echtpaar dat trouw elk jaar de veteranendag bezoekt. Mevrouw wordt zelfs emotioneel als ze het belang omschrijft: "De jeugd van tegenwoordig heeft echt

geen idee meer hoe goed ze het hebben. En daar hebben jullie voor gevochten."

Het gevoel dit samen te beleven wordt, naarmate we de hoofstad naderen, alleen maar sterker en op het perron tref ik de oud-collega waarmee ik heb afgesproken. Direct uit de trein gaat de baret op, zijn de ontmoetingen warm en de medailles al bij velen zichtbaar en met trots gedragen. Die van ons blijven nog even in de tas.

Op Den Haag Centraal worden door leerlingen van de opleiding Veiligheid & Vakmanschap van het ROC Zadkine uit Rotterdam anjers en het programma uitgedeeld. Hun motivatie om vandaag te werken, blijkt iets uiteen te lopen. Desgevraagd tref ik er een die vervuild en met tegenzin zijn vrije zaterdag opoffert, een ander vindt het juist een eer en is onder de indruk. Ik durf wel te wedden wie van beiden het verst komt in zijn militaire carrière.

Verzamelen

Bij het betreden van het Malieveld word ik overvallen door de hoeveelheid stichtingen, organisaties en verenigingen die hier met een stand aanwezig zijn en wordt mij al snel duidelijk, als veteraan: *today, this is the place to be.*

foto: Henk Rijke

Koreaveteraan Kees Kortlever

We hebben ons verzamelpunt al snel gevonden en gaan ons eerst maar eens even 'in het net' melden. Na de nodige hartelijke begroetingen volgt een rondje langs de velden. Er is meer dan genoeg te zien en te beleven, voor jong en oud. Ik heb een oom van 96 jaar die in Indonesië heeft gevochten. Hij redt het niet deze dag aanwezig te zijn, dus ik laat mij graag bijpraten bij een stand van het Xe Bataljon (Batavia).

Ons oog wordt daarna getrokken door de stand van ons eigen wapen. Kinderen mogen daar ervaren hoe het is om als ME'er boeven te vangen. De kids, vaders, moeders en wij genieten van hun inzet. Op linie blijven is lastig voor ze, maar de boeven hebben geen schijn van kans.

Korea

We lopen veel oude bekenden tegen het lijf. Oud-collega's, oud-leerlingen en, erg leuk, mijn voormalig detachementscommandant uit Afghanistan. Toen een bakken van rust tijdens een hectische tijd, nu fijn om even kort herinneringen op te halen.

Langzaam maken we ons op voor het defilé. Ik ontmoet Kees Kortlever, 92 jaar, lichter 1949. Hij loopt als Koreaveteraan voor het eerst met ons SMC-detachement mee omdat de Vereniging Oud Korea Strijders geen eigen detachement meer heeft. Van meerijden in een voertuig wil hij niets weten: "Dat doe je als je oud bent."

Onder leiding van Stan Klijnhout en onze vaste SMC-banierdrager Jaap Gatsma, verzamelen we bij C90. De *flypast* met vliegtuigen van de Koninklijke Luchtmacht Historische Vlucht, helikopters van het Defensie Helikopter Commando en het Korps Landelijke Politiediensten, en vooral de vier F-35's van Vliegbasis Leeuwarden zijn voor ons het indrukwekkende signaal tot formeren.

Kippenvel

Het is mijn eerste veteranendag, maar ik, als groentje, wordt direct tot 'rechtervoorman' gebombardeerd. Dat betekent koers houden en uitkijken voor de tramrails. Ik had mij gek genoeg van het defilé nog geen voorstelling gemaakt. Eerlijk: het is overweldigend, 4,5 kilometer kip-

pennel! De toeschouwers staan op sommige plekken drie rijen dik te applaudiseren. Dat had ik even niet zien aankomen. Onwillekeurig gaan mijn gedachten tijdens het lopen terug naar mijn uitzending.

Terwijl de complimenten van het publiek over onze nieuwe pakken en uitstraling – "zo, dat ziet er strak uit" – regelmatig over ons neerdalen, trekken gezichten en herinneringen uit 2007 aan mij voorbij. Wel even mijn koppie erbij houden uit respect voor de al genoemde tramrails, eigenwijze politiecollega's die pas op het laatste moment aan de kant gaan en uiteraard en vooral voor onze koning. Echt mooi dat hij het defilé afneemt.

Het is ook goed te merken dat we als KMar breed vertegenwoordigd zijn tijdens het defilé. SMC'ers Ben Langendoen en Toon Hermans maken opnieuw deel uit van de banierwacht van het Veteranen Platform en de "mannen, vrouwen van het wapen met zijn Koninklijke naam" houden onze wapenspreuk tijdens het defilé ook in ere op de motor, in andere detachementen en op de tribunes langs het parcours.

Terug op het Malieveld wacht ons een prima blauwe hap en verkennen we tevreden de rest van het terrein. Goed om twee oud-dienstplichtig collega's, Nike Jekel (lichting 92-7, 41 Maresk) en Ronald van Drimmelen (lichting 95-1, 103 Maresk) te spreken bij hun motoren. Hun Moto Guzzi's zijn in perfecte staat en kunnen zo de weg

SMC-detachement verzamelt bij C90

Banierwacht Veteraneninstituut met SMC'ers Ben Langendoen en Toon Hermans

Flypast

foto: Mediacentrum Defensie | Louis Meulstee

op. Leuk, je waant je meteen weer even bij de parate.

Vluchtelingen

Ook vertrouwd te merken dat de huidige politiedienst van de KMar op het terrein aanwezig is. Wachtmeesters Nynke en Lennart van Brigade Zuid-Holland houden alles scherp in de gaten. Lennart is enthousiast: "Mooi om hier vandaag te zijn. Ons werk is erg afwisselend en vandaag is daar een mooi voorbeeld van. We kunnen en mogen bij onze brigade alle taken uitvoeren en daar leren we veel van. Vaak erg leuk, soms lastig. Laatst

- trokken we in de haven een trailer open met vluchtelingen. Dan sta je toch echt in tweestrijd: je doet professioneel je werk, maar verbreekt ook het geluk dat zij zoeken."

Zijn woorden treffen mij. Bijzonder om te merken hoe hij als vakman praat en tijdens een kort gesprekje met ons als oud-gedienden, zonder vrees en zonder blaam, helder de dilemma's verwoordt waar onze huidige collega's mee worden geconfronteerd.

Nynke, net drie maanden werkzaam bij de brigade vult hem aan: "Die afwisseling in het werk merk ik nu ook al. Ik kom natuurlijk net van het opleidingscentrum, maar merk dat de opleiding prima aansluit op wat ik nu meemaak. De praktijk is nog net wat complexer en de opleiding had van mij wel wat langer mogen duren, maar via de daar gebruikte casuïstiek en de soms in hun rol wat vervelende acteurs zijn we nu in ieder geval basisgeschikt."

Kampioenen

Op het terrein is het ondertussen prima vertoeven. Jong, oud, in een rolstoel, met geleidehond, in uniform of alleen met baret, met een biertje in de hand gezellig kletsend of in gedachten verzonken, genieten velen van de swingende Tour of Duty band 'Boulevard'. Ik heb wel eens betere uitvoeringen gehoord van Queens 'We are the Champions', maar een kniesoor die daar moeilijk over doet. Kampioenen zie ik vandaag in overvloed om mij heen.

Het is mooi geweest

We zoeken de trein op. Berichten over uitgevallen treinen gaan al rond en die blijken helaas te kloppen. Het treinen-netwerk van Nederland is behoorlijk vastgelopen. De trein brengt mij vandaag niet naar de Veluwe. Terwijl een conducteur met zweet op het voorhoofd hordes reizigers probeert te kalmeren, tref ik tijdens het wachten een oud-Nieuw-Guineaganger. Hij is ruim in de 80, heeft zich nooit veteraan gevoeld, is er jaren niet mee bezig geweest, maar gaat nu al acht jaar met z'n vrouw naar de veteranendag. "Het is zo waardevol om de kameraden weer even te spreken. We zijn er nog."

Op een volgend opnieuw doodlopend

SMC'ers Ronald van Drimmelen (li) en Nike Jekel bij hun Moto Guzzi's

foto: Henk Rijke

(vlnr) Wapen-ao Kees de Witte, wmr Lennard, wmr Nynke, LTC-ao Eddy Bouff

foto: Henk Rijke

Als ME'er boeven vangen

foto: Henk Rijke

tracé zit een jonge vrouw tegenover mij. Ze heeft de uitnodiging voor een bruiloft afgezegd voor de veteranendag. "Op deze dag staat er een groot kruis in mijn agenda. Daar wijkt niets voor."

Thuisreis

Als we even doorpraten blijken we elkaar in Kandahar net gemist te hebben en tegelijk veel herinneringen te delen. Ik voel het stof van Kandahar Airfield bijna weer door mijn vingers glijden. De NS onderbreekt hardvochtig ons gesprek: de

trein gaat echt niet verder. Na drie keer overstappen en het vooruitzicht dat ook bussen mij vandaag niet direct thuis gaan brengen, bel ik een vriend die in de buurt woont. Ook een oud-militair, marine, en voordat ik het weet, is mijn thuisreis geregeld.

Moe, maar zeer voldaan laat ik de dagen erna alles nog even de revue passeren en zie de tv-uitzending terug. Het pak naar de stomerij gebracht voor 1 oktober in Apeldoorn en... jazeker, voor 24 juni 2023 in Den Haag!

I Door: Willem Geense

Op 23 juni werd in het Congres-en Reüniecentrum 'Kumpulan' in Arnhem de traditionele reünie van onze Indië-veteranen gehouden. Een groep die ook dit jaar weer onvermijdelijk kleiner is geworden. De temperatuur was deze dag zó tropisch dat de ontvangst dit keer op het terras kon plaatsvinden.

In zijn welkomstwoord noemde onze voorzitter als bijzondere gasten de dames Plaizier, de nazaten van de naamgever van deze reünie, en mevrouw Thea Meulders. Deze bijna 83-jarige dame is al jaren bestuurslid en gastdocent van de Stichting Gastdocenten WOII Zuid-Oost Azië en een gewaardeerd lid van SMC. Zij was in Bronbeek aanwezig om haar indrukwekkende verhaal te vertellen.

NIOD-onderzoek

Ook dit jaar ging de voorzitter in op het officiële NIOD-onderzoek naar de Indiëperiode; het rapport dat zoveel ophef bij de Indiëveteranen heeft veroorzaakt. Het wordt steeds duidelijker dat bij de start van dit 'wetenschappelijk' onderzoek, de eindconclusies vooraf al vaststonden en dat daar niet over gediscussieerd kon worden. De nieuwste misser in deze zaak is wel dat kort na de publicatie van het rapport en voordat het rapport ook maar in de politiek besproken kon worden, onze minister-president al direct excuses namens Nederland heeft aangeboden voor het optreden van de Nederlandse militairen van destijds. Peperkoorn signaleerde dit als een nieuwe trend in onze politiek: voordat er ergens conclusies over worden getrokken, heel snel excuses aanbieden, waarmee de zaak al bijna is afgerond.

Een ander bekend thema dat de voorzitter aanhaalde, is deze snel kleiner wordende groep; in totaal waren er nu nog slechts 23 personen aanwezig waarvan acht authentieke BP-veteranen. De leeftijden varieerden van 80 tot 99 jaar. Voorzitter Peperkoorn herinnerde de aanwezigen aan de belofte van zijn voorganger om met deze Boerma-Plaizier/MP III-reünies door te gaan tot het einde, maar stelde nu wel voor om deze reünie ook voor andere SMC'ers open te stellen. Zo kunnen wij de reünies voort-

foto: Piet van Sprang

zetten zonder daarbij de bijzondere en traditionele koers van Boerma-Plaizier/MP III uit het oog te verliezen.

Oorlog is vies, politiek is viezer

Mevrouw Thea Meulders hield een indrukwekkende voordracht die zij ook voor de Tweede Kamer heeft gehouden. Als dochter van een KNIL-officier heeft zij de oorlog in Jappenkampen doorgebracht om pas na de bevrijding te horen dat haar vader al in 1943 was onthoofd. Zij heeft inmiddels zoveel kennis over 'Indië' vergaard dat zij in haar voordracht voor de Tweede Kamer (en andere fora) de conclusies van het genoemde NIOD-rapport ter discussie kan stellen en grote vraagtekens kan zetten bij het wetenschappelijk karakter van het onderzoek. Ze sloot af met de veelzeggende woorden: "Oorlog is vies, politiek is viezer."

Kranslegging

Gerrit Reloe, voorzitter Reünievereniging Marechaussee Contact, noemde eerst de afzeggingen voor deze dag. Enkelens gaven de voorkeur aan de grote Nederlandse Veteranendag op de komende zaterdag, de 25e. Vervolgens las Gerrit de namen op van de sobats die het afgelopen jaar zijn overleden. Hun namen leest u onderaan dit artikel.

Hierna verliet het gezelschap het warme terras om plaats te nemen voor de kranslegging bij het KNIL-monument. Dit jaar werd de krans gelegd door de dames Cocky en Jeannette Plaizier. Het Orkest KMar werd hierbij vertegenwoordigd door hoornblazer Ruud van den Bogaert die het signaal Taptoe en het aansluitende Wilhelmus net zo indrukwekkend ten gehore bracht als zijn voorganger Marnix dat twintig jaar lang heeft gedaan. Met het gebruikelijke defilé langs het monument en het maken van de foto's, kwam er een einde aan de ceremonie buiten en vertrokken de genodigden naar de Kumpulan voor een zeer welkome koele verfrissing, gevolgd door de voortreffelijke Indische lunch, waarna nog lange tijd geanimeerd werd nagepraat.

Kijk op de SMC-website voor de foto's van deze dag.

Onderstaand de namen van de Indiëgangers die – voor zover bij SMC bekend – het afgelopen jaar (of soms eerder) zijn overleden.

Dhr. W.M. van Arnhem	Dhr. N.M. van Son
Dhr. M. Bosch	Dhr. C.J. Steehouwer
Dhr. H. Brondijk	Dhr. H. van der Stoel
Dhr. J. van Dijk	Dhr. W.A.G.M. Strous
Dhr. C.J. Koopman	Dhr. P. van Tent
Dhr. J. Moors	Dhr. A.J. Tuasela
Dhr. J. Munnich	Dhr. J.P. Westerneng

foto: Mediacentrum Defensie | Louis Meulstee

Zo werkt het Landelijk Tactisch Commando

2022, Camp Nieuw Amsterdam, OPSCENT

Super professioneel. een ander woord kan ik er niet voor bedenken. De staf van het Landelijk Tactisch Commando (LTC) van de Koninklijke Marechaussee in Huis ter Heide mag dan nog een zeer bescheiden gebouw bemannen, op Camp Nieuw Amsterdam straalt het operationeel kloppend hart, het Operatiecentrum (OPSCENT) professionalisme uit. Daarnaast vordert de overige nieuwbouw gestaag. | Door: Henk Rijke

Het begrip 'KMar future proof', door Commandant Koninklijke Marechaussee verwoord als punt op de horizon, krijgt hier handen en voeten, dat merk ik direct in gesprek met LTC-adjudant Eddy Bouff. Hij neemt mij enthousiast mee in de dagelijkse praktijk: "Alle kennis en vaardigheden zijn hier gebundeld, we hebben de juiste mensen bij elkaar, er zijn korte lijntjes, kortom, we kunnen snel en adequaat handelen bij elke operationele situatie."

Kinderziektes

Eddy maakt mij al snel duidelijk dat de kinderziektes nu wel overwonnen zijn. "Het was voor iedereen wel duidelijk dat autonome brigades en districten tegenwoordig niet meer werken. Digitalisering, technische ontwikkelingen, camera's, sociale media, ze zorgen voor steeds meer informatie. Criminele dreiging is grensoverschrijdend en we vliegen allemaal de wereld over. Dus gingen we informatiegestuurd optreden (IGO) om

de verzamelde informatie zo effectief mogelijk te gebruiken. En dat was nog best lastig, want de 'onderbuik' van de ervaren collega bij de brigade die dondersgoed weet waar hij moet gaan staan om beet te hebben, is ook belangrijk. Het duurde dus even voordat de briefing echt bruikbare INTELL bevat. Tegenwoordig gaat er niemand meer zonder gerichte werkopdracht met actuele en relevante informatie op pad. Zijn er bijvoorbeeld verhoogde informatiestromen van specifieke groepen vreemdelingen uit bepaalde gebieden, dan hebben wij zicht op hoe zij zich verplaatsen en op welke wijze we onze medewerkers bij de brigade zo efficiënt mogelijk kunnen inzetten."

Hoe werkt het?

In Marechaussee Contact 2022-3 heeft wapenadjudant Kees de Witte het werken met de 'tafels' (Future PLANS, PLANS, Future OPS en CURRENT OPS) al benoemd. Eddy ziet hoe dat in de praktijk werkt. "De tafels plannen ieder

met hun eigen tijdscope: van langer dan een jaar van tevoren tot het bijsturen van actuele operaties. Dat gebeurt iedere keer integraal vanuit INTELL, PLANS, SUPPORT en de OPERATIE. Daarmee kunnen de teams bij de brigades aan de slag, onder leiding van de brigadecommandant en hun teamleider. De teamleider bepaalt de prioriteit in de opdrachten die door het LTC worden aangegeven. Tijdens de uitvoering stuurt de Chief Operations (CHOPS) bij het LTC de teams, en dus de operatie aan. De plaatselijke Officier van Dienst Politie (OVDP) geeft aan wat nodig is om een incident tot een goed einde te brengen. Bij een calamiteit kan op deze manier direct worden geschoven met teams en/of prioriteiten. Dat werk heel goed."

Landelijk leerhuis

Ik begrijp van Eddy dat de plaatsvervangend brigadecommandant tegenwoordig primair verantwoordelijk is voor de gereedstelling van het personeel bij de

brigade. "De juiste middelen en trainingen zijn nodig zodat onze medewerkers hun werk goed kunnen doen. Ook daarvoor is landelijke coördinatie essentieel. Als je bij een brigade zit, maak je deel uit van het LTC maar ben je daar eigenlijk niet zo mee bezig. Als LTC kijken we juist naar het geheel. Daarom hebben we ook een zogenaamd Leerhuis, een landelijk systeem waarmee de medewerker en zijn leidinggevende de ontwikkeling van startbekwaam naar vakbekwaam monitort en vastlegt. Dat is prachtig opgezet, al hebben we daar nog wel wat uitdagingen."

Dat Leerhuis, daar wil ik wel meer van weten. Goed onderwerp voor een volgend interview.

OPSCENT

In het OPSCENT zie ik onze professionals aan het werk. Wel achter glas, want bezoekers zijn niet welkom. Jammer, maar begrijpelijk. Vooraan zitten de collega's van de meldkamer die direct contact hebben met de patrouillewagens, meer naar achteren is plek voor het overige vakmanschap waaronder het klantcontactcentrum (KCC). Daar komen alle telefoontjes voor alle KMar-eenheden binnen. Dat betekent dus geen planton meer bij de brigade maar één landelijk telefoonnummer, 0800 1814. Om nooit meer te vergeten in welk jaar we zijn opgericht.

De Real Time Intelligence Desk (RTID) luistert mee met de patrouilles, heeft de beschikking over alle mogelijke informatiesystemen en is ter beschikking van de collega's op straat om welke vraag dan ook te beantwoorden. Via het Camera Toezicht (CT) vang ik een glimp op van

beelden van een vliegveld. Lijkt mij Schiphol. Helemaal achteraan zit de CHOPS zodat hij of zij overzicht heeft over het geheel. Het geheel straalt rust uit zodat iedereen zich kan concentreren op het werk. Mooi om te zien.

Targeting

Via enkele lange gangen komen we bij het Targeting Centre Borders (TCB). Een collega maakt even tijd voor een korte introductie: "We kijken via allerlei systemen, bijvoorbeeld de passagierslijsten van de luchtvaartmaatschappijen, of er mensen naar ons land reizen die extra aandacht verdienen. Soms staan er nog boetes open, soms voldoet iemand aan een opgesteld profiel. Bij een hit sturen we een 'alert' naar de operationele collega's. Uiteraard krijgen we ook terugkoppeling van de eventuele resultaten en verwijderen we informatie die niet relevant blijkt te zijn."

Ontwikkelingen

Eddy praat mij daarna nog bij over andere ontwikkelingen in de organisatie die de KMar nog steviger en sterker gaan maken: "Er is al een vergevorderde samenwerking tussen onze beveiligings-eenheden. De beveiliging begint bij de paleisbeveiliging en kan daarna doorstromen naar de Gewapende Beveiliging Burgerluchtvaart (GBB) of High Risk Beveiliging (HRB). Er wordt gezamenlijk opgeleid, bijvoorbeeld in het omgaan met 'aanslagplegers in een openbare omgeving met veel publiek'. Ook aan de grens gaan de veranderingen door: er gaat extra personeel naar Aruba, Curaçao en Sint Maarten om deze zelfstandige landen binnen het koninkrijk te helpen met het implementeren van IGO en het verder versterken van de grensprocessen, vooral in de 2e lijn. We kijken naar wat erachter zit, een afhaler, uitbuiting of mensensmokkel."

"Ook Europees wordt er meer samengewerkt, vooral via verdergaande automatisering. De opzet is dat we een steeds grotere groep reizigers makkelijker kunnen laten reizen, zodat we ons kunnen focussen op de

LTC-adjudant Eddy Bouff

foto: Henk Rijke

groep waar we zorgen over hebben. Ook Frontex, het Europees grens- en kustwachtagentschap, speelt hierbij een rol. Die samenwerking gaat nu verder dan alleen aan de buitengrenzen. We helpen elkaar onderling en er zijn nu ook andere Frontex-landen die op Schiphol werken."

Militaire Politie Zorg

Eddy benadrukt dat ook de inzet voor de Militaire Politie Zorg (MPZ) wordt versterkt. "De oorlog in Oekraïne laat maar weer zien dat onze militaire inzet in het buitenland ook kan veranderen in de toekomst. Er wordt meer geoefend met NAVO-partners en het kan van invloed zijn op het op te richten MP-eskadron en de daadwerkelijke invulling daarvan. Om als KMar onze politietaak zo optimaal mogelijk te kunnen uitvoeren, gaat een regulier team van een brigade zo veel mogelijk als eenheid mee met de oefening."

Ook aan het persoonlijk welzijn van de medewerker wordt volgens Eddy versterkt aandacht besteed: "Divers samengestelde teams kunnen nu eenmaal krachtiger optreden en zijn beter voorbereid op elke situatie. Daarnaast krijgen de HRB en de GBB nieuwe uitrustingsstukken, waaronder een ander beschermend vest, in combinatie met een *battle belt*. Bij de nieuwe uitrusting zit alles aan elkaar zodat wat je draagt door het hele lichaam wordt gedragen. Dat voorkomt fysieke klachten. Ook krijgen brigadeadjuncten een taak als 'zorgcoördinator' waarbij zij de mentale gesteldheid van de medewerkers bij en na een inzet monitoren."

Digitale wachtmeester

Een andere ontwikkeling wil Eddy mij zeker niet onthouden, die van de 'digitale ►

2022, Camp Nieuw Amsterdam, OPSCENT

foto: Mediacentrum Defensie | Paul Tolenaar

► wachtmeester'. Dat blijkt gelukkig geen digitaal poppetje, een avatar, maar nog steeds een onderofficier van vlees en bloed. De opzet is om, naast de capaciteit bij de afdeling Open Source Intelligence (OSINT) van het LTC, bij de brigade een wachtmeester te hebben die op handhavingsniveau het zogenaamde digitale domein, het internet, doorspit. Een aantal brigades start nu met een pilot, die uiteindelijk landelijk geïmplementeerd gaat worden."

Ik moet zeggen, je bent net een paar jaar met leeftijdsontslag, kijkt even de andere kant op en er zijn alweer vele leuke, nieuwe ontwikkelingen te melden. Eddy benadrukt dat niet alles soepel verloopt: "Grote ICT-projecten blijven kwetsbaar en het is ook lastig om daar snel, kwalitatief goed personeel voor te krijgen. Ook goed muteren blijft een uitdaging. We blijven toch doeners, maar onderkennen de kracht van het op de juiste wijze vastleggen van informatie gelukkig steeds beter."

Stap 4

Goed om te merken dat er op weg naar de toekomst grote stappen worden gezet en er ook op reorganisatiegebied weer een stap dichterbij komt: Stap 4. Deze stap heeft impact op alle brigades en LTC-stafafdelingen, waarbij het voornemen is om de drie noordelijke brigades samen te voegen tot één brigade. In het midden van het land is het plan Brigade Oostgrens-Midden en Brigade Veluwe samen te voegen tot één brigade. Tot slot is de opzet om in het zuiden tot een samenvoeging van Brigade Limburg-Zuid met Brigade Brabant Noord/Limburg Noord te komen. Noord, Midden en Zuid, alleen dus nog 'geen nieuws van het westelijk front'. Maar als ik Eddy goed heb beluisterd, is het vak ook daar volop in beweging.

Nassaublauw

Bij het verlaten van Camp Nieuw Amsterdam passeer ik een gigantische betonnen vloer. De nieuwbouw van het LTC krijgt hier vorm en maakt dat onder andere ook het team verkeer KMar, de controleurs gevaarlijke stoffen en het justitieel archief straks in Huis ter Heide een zeer professionele werkplek krijgen. Ik ben eerlijk gezegd wel benieuwd welke kleur de gebouwen krijgen. Misschien iets met een vleugje nassaublauw?

Lintjes voor SMC'ers

In MC 2022-3 heeft u kunnen lezen over op 26 april verleende Koninklijke onderscheidingen aan twee SMC'ers. "Voor zover bekend bij de redactie" stond erbij vermeld. En Inderdaad, er was die dag nog een gelukkige SMC'er en vervolgens in juni nog een. Ook deze decorandi feliciteren wij van harte. | Door: Willem Geense

Wim Jaakke

Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Oud-collega Wim Jaakke (80) uit Reek ontving op 26 april zijn Koninklijke onderscheiding van burgemeester Paul Rüpp op het gemeentehuis van Maas-horst. Het opspelden gebeurde door kleinzoon Philip, die hiermee bijna net zo vereerd was als zijn grootvader.

Wim Jaakke werd onderscheiden voor zijn langdurige (61 jaar!) vrijwilligerswerk: eerst bij de Ambulancedienst Grave, daarna als instructeur bij het Nederlandse Rode Kruis en daarnaast voor het vele werk bij zijn parochie. In 1960 begon Wim aan zijn marechausseeopleiding en kwam na de brigades in Den Haag en Amsterdam al snel terecht bij Brigade Grave. Wim bleek een goed oog te hebben voor zijn medemensen die hij met raad en daad terzijde stond als zij in de verdrukking kwamen. Binnen het bewakingsgebied van Brigade Grave woonden toen veel oud-KNIL-militairen, werkzaam bij mobilisatiecomplexen. Helaas drukten oorlogstrauma's en

psychische problemen een zware stempel op deze gemeenschap. Vanuit de KMar was Wim hier nauw bij betrokken en fungeerde als contactpersoon voor de pastoor wanneer zich problemen voordeden.

Triest is dat marechaussee Jaakke zelf ook in de verdrukking kwam. Door een dienstongeval op medisch vlak moest hij zeer tegen zijn zin de KMar uiteindelijk in 1984 met vervroegd pensioen verlaten. "Ondanks alles is mijn vader een marechaussee in hart en nieren en dat draagt hij tot op de dag van vandaag ook altijd uit", zo liet zijn zoon ons weten.

Pleun de Heer

Lid in de Orde van Oranje-Nassau

Oud-collega Pleun de Heer (77) kreeg zijn Koninklijke onderscheiding op 11 juni opgespeld door burgemeester Ton Heerts. De plechtigheid vond niet plaats in Pleuns woonplaats Apeldoorn maar in een recreatiecentrum in Epe waar Pleun naar toe gelokt was. Daar was een ontspanningsdag voor vrijwilligers van de Goede Herderkerk in Apeldoorn, waar hij al meer dan twintig jaar elke dag bezig is met activiteiten voor zijn kerk, variërend van bestuur, financiën, planning en administratie. Daarnaast is Pleun ruim tien jaar voorzitter geweest van het bestuur van de VvE van het appartementencomplex Roggestede en is momenteel voorzitter van de bewonersvereniging van appartementencomplex Mandala.

Binnen de KMar is Pleun de Heer bekend door zijn functies binnen de Justitiële Dienst maar vooral door zijn werkzaamheden voor de Bijzondere Bijstandseenheid Krijgsmacht (BBEK) waarvan hij zelf 25 jaar deel uit heeft gemaakt. Daarnaast was hij oprichter en secretaris van de Vereniging Leiden en Oud-leden BBK.

BSB'ers van het eerste uur bijeen

I Door: Willem Wieman

Op 1 juli jl. heeft de derde reünie 'Oud-BSB-JT' plaatsgevonden. Oud spreekt voor zich (gemiddelde leeftijd 66+) en JT staat voor Jan Timmermans, de eerste commandant van de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten (BSB).

De vijf kerninstructeurs die in 1975 hun opleiding genoten in Duitsland bij de GSG-9 (Grenzschutz Gruppe 9), Jan Timmermans, Menno Robers, Arjan Draaisma, Willem Elsink en Frits Kuiper, waren uiteraard aanwezig, evenals 24 BSB'ers van het eerste uur, de grondleggers van de huidige BSB! Zij werden op het OCKMar en in de Van Haftenkazerne voorbereid op de komst van de vijf kerninstructeurs onder leiding van Koos Nagelkerke en Piet van Garderen, ondersteund door onder andere sportinstructeurs Flip Ouwerkerk en Cas Schepers. Het was een warm weerzien tijdens de altijd goed bezochte reünie op initiatief van Menno Robers, Geert Biesheuvel en Willem Lelijveld van Cingelshouck. Oudcommandant Jan Timmermans memoreerde in zijn welkomstwoord de oud-BSB'ers die ons zijn ontvallen: Willem Pater, Jan Gijsbertsen, Ron Landwier, Jan Alsema, Frits Vrijenhoek, Koos Nagelkerke, Mart Lutte, Geert Veldman en vrij recent Willem Ockhuijsen. Wij herdachten hen met een minuut stilte.

Grote opkomst

Iedereen die kon komen was er en de mannen die verhinderd waren, hadden een geldige reden en zich keurig afge-

meld. Een reden zoals een fietstocht naar Rome (Gerard Sanders) en een wandeltocht van 600 km in Zweden (Bert Gorter). Het blijven toch over het algemeen sportieve mensen. Ik vind het wel heel bijzonder dat 47 jaar na de oprichting nog elke keer zoveel oudgedienden acte de présence geven.

Wederom waren we bijeen op de BSB-locatie in Soesterberg, waarbij commandant BSB ons welkom heette en op de hoogte bracht van de laatste ontwikkelingen. Er werden demonstraties gegeven van een van de specialisaties en van de nieuwe technische ontwikkelingen (honden, drones, boten). Als je dan ziet dat wij aan de basis hebben mogen staan van wat de BSB nu is, met ruim 430 personeelsleden en de enorme professionaliteit en diversiteit aan werkzaamheden, dan mag je terecht trots zijn.

Brigadeadjutant Ruud gaf ons uitleg over de mentale zorg en nazorg en hoe dit is gestructureerd door hem en zijn team (arts, psycholoog en collega's opgeleid tot 'TRIM'ers, Trauma Risk Managers). Opleider Onno gaf een exposé over de werving, selectie en opleidingsfilosofie. Het is nog steeds een uitdaging om voldoende operators op te leiden en klaar te stomen voor de zeer gevarieerde en meestal risicovolle taken in binnen- en buitenland,

veelal met een hoog afbreukrisico. Buiten deze reünies komen ook de andere oud-BSB'ers, van latere opleidingen, elke keer naar Soesterberg als er nieuwe MBO'ers (Medewerker Bijzondere Opdrachten) na een opleiding van 31 weken worden geïnaugureerd, om hen in bijzijn van hun familie en partners te feliciteren en welkom te heten bij de 'club'.

Vigilans et Fortis

De BSB heeft inmiddels een zeer gewaardeerde en niet meer weg te denken plaats ingenomen binnen het bestel van de specialistische (politie)eenheden, met name in het domein bewaken/beveiligen en de DSI (Dienst Speciale Interventies) in Nederland. Een groot deel van deze werkzaamheden gebeurt voor het ministerie van Buitenlandse zaken in landen waar Nederland belang heeft door aanwezigheid en/of betrokkenheid.

Stormwind en blauwe ruiten

In mijn tijd waren er op de Koninklijke Militaire Academie vier soorten cadetten, als je die voor het Indische leger apart telde. Infanteristen waren er de meesten en werden zandhazen genoemd. De artilleristen heetten stoepen en waren iets minder in aantal. Zij waren in zekere zin tweeslachtig, omdat de artillerie zich splitst in een bereden en een onbereden gedeelte, namelijk de rijdende- en de veldartillerie ter ene, de vestingartillerie ter andere zijde. De laatste categorie was de eigenlijke stoeperij. Waarom ze die naam gekregen heeft? Ja, waarom noemt men een paard wel eens een knol?

De belangrijkste soort cadetten waren de cavalieristen, althans in eigen ogen, maar nimmer in die van anderen. En last, but not least, waren daar de cadetten van de genie. Zij vormden het intellect van de Academie en waren daarom steeds het voorwerp van allerlei glossen [hier: spottende opmerkingen, red.] en plagerijen, die echter nooit verder gingen dan een gezellige badinage. Deze cadetten goochelden met waarschijnlijkheidsberekening of het kinderlijke rekensommetjes waren en zagen met verachting naar onze krampachtige pogingen om een meetkundevraagstuk op te lossen.

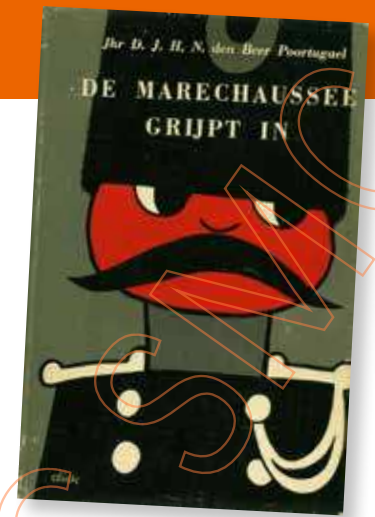
Wespen van de genie

We spraken dan ook nooit van de genie, maar van *het* genie en de soortnaam voor deze cadetten was 'wespen'. Waarom dat wist niemand, maar het was nu eenmaal zo. De kapitein van de genie, die hoofd van onderwijs van dat dienstvak was, had de erenaam van 'wespenkoning' en dat vond hij, geloof ik, wel prettig ook.

Het meest hadden deze cadetten het te verduren in de Cadettenalmanak en zeker de helft van de grappen daarin, waren ten koste van hen. Zo herinner ik mij, dat een leukerd in de almanak geschreven had: "Het zijn de slechtste vruchten niet waaraan de wespen knagen", en even verder: "deze con-

structie is bijzonder aan te bevelen, ze is goedkoop, efficient en buitengewoon solide... bij de genie is ze echter niet in gebruik." Dat was een citaat uit een leerboek... van de genie en waarschijnlijk door een wesp zelf aan de almanak opgegeven. Maar alle gekheid op een stokje, de genisten waren jongens met uitstekende hersens en die hadden ze ook nodig, want de studie was veel zwaarder dan die van de andere dienstvakken. Natuurlijk waren er, wat wij noemden droogpruimen bij, kamergeleerden, die de ganse dag met de neus in de boeken zaten, maar er waren er ook, met wie je de kermis op kon gaan. Ja, 't was vreemd, maar de grootste fuifnummers waren de genisten.

In latere jaren kwam je hen dan weer tegen in allerlei functies en vooral bij de Marechaussee kwam je veel met hen in contact, omdat de meeste marechausseekazernes rijkseigendom waren en ressorteerden onder het Departement van Oorlog. Nu is het wel bekend, hoe het met de vlotheid van departementen gelegen is en zo waren de eerstaanwezende ingenieurs, zoals de titel luidde van de officieren der genie, die met het bouwen en het onderhoud van rijkskazernes in een bepaald rayon waren belast, gebonden aan allerlei mogelijke en onmogelijke voorschriften.

Men kan echter voorschriften opvolgen naar de letter en naar de geest en de vele eerstaanwezende ingenieurs, die ik gedurende mijn functies van districtscommandant versleten heb, hadden evenveel opvattingen daaromtrent. Zo herinner ik mij een kapitein van de genie, die een nieuwe kazerne voor ons bouwde. Hij was een vrolijke, vlotte baas, die dol was op een gokje. Nu stond er op de begroting, dat er een afrijplaats gemaakt moest worden voor paarden. Deze bestond volgens de voorschriften uit een zekere ruimte, gevuld met los zand en een laag hekje eromheen.

Ik wilde graag een buitenmanège hebben, maar dat kon niet volgens hem. Ik wees hem op de kinderen van de gehuwden, die gevaar liepen als een paard zou losbreken en vroeg hem of hij de afrastering niet wat hoger kon maken. Hij lachte en vroeg of ik er om wilde knobbelen, als ik won kreeg ik mijn buitenmanège, als hij won zou ik hem een dinertje geven. Ik ging ermee accoord en hij haalde een paar dobbelstenen uit z'n zak. Ik won en kreeg prompt m'n buitenmanège. Die eerstaanwezenden hadden altijd wel een extra potje, waaruit ze zoiets betalen konden. Helaas werd deze kapitein overgeplaatst en kwam er iemand voor in de plaats, die in alles juist het omgekeerde was. Hij was van m'n eigen promotie en geen kwade kerel, maar een ontzettende letterknecht en ongehooflijk zwaar op de hand. Niets kreeg je van hem los, dan wat letterlijk stond voorgescreven.

Je kon met de feiten in de hand bewijzen, dat een bepaalde celconstructie gevaarlijk was voor arrestanten, het hielp allemaal niets, in de voorschriften

stond, dat het zus en zo moest zijn en dus bleef het zus en zo.

Blauwe stalruiten

Erger was echter dat deze kapitein dacht, dat hij een paardenman was, omdat hij op de Academie één uur per week op een makke sik gehesen werd en dan daarop door de manége sjokte. Blijkbaar had hij eens gehoord of gelezen, dat 's zomers de stallen donker gehouden dienen te worden om ze koel te houden en er de vliegen uit te weren, en op zekere dag kwamen een paar werklieden de gewone glasruiten vervuilen tegen blauwe. Ik belde hem op en vroeg voor de dit en de dat of hij nu helemaal gek geworden was. Hij antwoordde, dat hij volkomen bij zijn normale verstand was en deed me toen het verhaal, dat de stal donker gehouden diende te worden. Ik heb nog getracht hem tot andere gedachten te brengen, tevergeefs en de blauwe ruiten werden er ingezet en maakten de stal aarde-donker.

Tot goed begrip van zaken moge ik hier vermelden, dat de ramen in een stal van helder glas dienen te zijn, die in de donkere herfstdagen zoveel mogelijk licht doorlaten. In de zomer is het echter anders. Dan is er licht genoeg en dat dient getemperd te worden om de stal koel te houden en de vliegen te weren. We bereikten dat door de vensters met blauwsel te bestrijken, dat in de herfst weer afgewassen werd. Maar die blauwe ruiten maakten de stal in de winterdag kil, vochtig en somber en deze omstandigheid heeft een slechte invloed op de conditie en het humeur der paarden.

Daar zaten we met onze blauwe ruiten in alle rijkskazernes. De genie is de baas in de kazernes en ons bleef niets te doen dan te mopperen. Maar op een morgen kom ik in de stal en zie, dat een derde van alle blauwe ruiten eruit zijn en in scherven liggen, gelukkig aan de buitenkant.

Storm bij de stallen

Ik vroeg de brigadecommandant, hoe dat gekomen was en deze vertelde me met een stalen gezicht, dat het in de nacht erg gestormd had en dat de rui-

ten waren ingewaaid. Toen ik opmerkte, dat het wel vreemd was, dat al dat glas aan de buitenkant van de stal lag, kwam er een olijke twinkeling in z'n ogen en wist ik genoeg. Het had die nacht wel wat gewaaid, maar gestormd had het zeker niet en voordien was er met een orkaan nog geen ruit ingewaaid.

Kleine reparaties konden vanwege de brigadecommandant worden verricht en zo werden die dag alle ingewaaide blauwe ruiten door helder vensterglas vervangen. Nadien scheen de wind ook vat te krijgen op de blauwe stalruiten der andere kazernes en het leek mij, dat deze zwakker moesten zijn dan de doorzichtige. Bij het minste windje schenen de blauwe ruiten te sneuvelen en de werklieden hadden geen handen genoeg om ze te vervangen.

Ik kreeg een hele boze brief van de eerstaanwezende ingenieur, waarin hij dreigde mij alle ruiten te doen betalen uit m'n eigen zak, maar daar trok ik me niet veel van aan en bij het minste windje sneuvelde de blauwe ruiten en toen het winter was geworden, scheen het lage zonnetje vrolijk door de heldere ruiten van de stal, waar de paarden tevreden stonden te hinniken. Misschien zeiden ze wel tegen elkaander: "Een eerstaanwezende ingenieur is een machtig man, maar wat kan hij tegen natuurkrachten beginnen?"

Oorspronkelijke tekst uit:
'De Marechaussee grijpt in' (1954)
door jhr. D.J.H.N. den Beer Poortugael

Zakho, voor het brigadegebouw: (vlnr staand) wmr1 Tattersall, ow Landman, wmr1 Boomsma, wmr1 De Reus, wmr1 Heidema, (vlnr gehurkt) mar2 Venema, aoo Van der Wekken, mar2 Bijlsma, ow Wieman

Brigade KMar Zakho

tijdens operatie *Haven* (*Provide Comfort*)

Begin augustus 1990 op weg in mijn Peugeot naar de Willem de Zwijgerkazerne in Wezep waar ik als verbindingsonderofficier bij 104 EskKMar werkzaam was. Rijdend over de A35 tussen Enschede en Hengelo hoorde ik op de radio, het zal het nieuws van 06.00 uur zijn geweest, dat Irak was binnengevallen in Koeweit. | Door: Michiel Tattersall

Deze relatief korte strijd bleek ook gevolgen te hebben voor de Koerden in Noord-Irak, een volk dat in die regio het al jaren zwaar te verduren had en nu ook nog eens verdreven werd door dictator Saddam Hoessein. Later, in februari 1991, na de Golfoorlog (operatie *Desert Storm*), hadden de coalitie-troepen onder leiding van de Verenigde Staten, het regime van Hoessein vernederd door het Iraakse leger te verslaan. Wat restte was onder andere het drama van de Koerden die de Noord-Iraakse bergen in waren gevlucht. Een humanitaire ramp! De beelden hiervan kunnen velen zich waarschijnlijk nog herinneren.

Wel of niet op missie?

Er gingen geruchten dat er een internationale hulpactie op til was, waar waarschijnlijk ook Nederland aan zou deelnemen. Eigenlijk totaal onverwacht kreeg ik op een donderdag van mijn eskadronscommandant, kapitein Peter Neuteboom, een telefoontje: of ik geïnteresseerd was in deelname aan de

(vredes)missie die al over twee weken zou gaan beginnen.

Nu was ik pas een maand daarvoor vader geworden van een dochter en besloot niet gelijk 'ja' te zeggen: eerst maar eens thuis overleggen. Vrijdagmiddag heb ik mijn eventuele deelname aan de missie toegezegd. Direct na mijn toezegging werd het bericht dat er een missie zou komen ingetrokken en was mijn deelname niet meer nodig. Maar zoals vaker veranderen dit soort zaken snel en de maandag erop werd ik weer gebeld door de kapitein dat ik zou gaan. Ik was verbaasd en zei dat ik niet precies begreep wat hij bedoelde. Kennelijk werd er wél een detachement gevormd door de KMar en ik was erbij!

Voorbereiding

De dagen en weken daarna volgden een korte bijeenkomst, een medische keuring, veel vaccinaties en het regelen van allerlei logistieke zaken. Er werd een KMar-detachement gevormd van tien personen: een adjudant-onderoffi-

cier als detachementscommandant (Cees van der Wekken van 41 EskKMar), twee opperwachtmeesters (Willem Landman en Willem Wieman), drie wachtmeesters der 1e klasse (De Reus, Petra Boomsma en Harry Heidema) vanuit de territoriale brigades en drie marechaussees (Gerrit Meinen, Willem Bijlsma en Guido Venema) vanuit andere eskadrons. Bijlsma en Venema waren dienstplichtig en afkomstig van respectievelijk 103 en 11 EskKMar. Ik werd aan dit detachement toegevoegd omdat ik verbindingsonderofficier was en dat kon van pas komen. Overigens werd ons detachement toegevoegd aan 11 Geniebataljon, ook uit Wezep.

Zakho in Noord-Irak

Nadat we allerlei benodigd KMar-materiaal hadden geladen in twee Land Rovers 7.5 kN van 101 BatKMar en wat daar niet in paste in voertuigen van het geniebataljon, werd ons vertrek op 1 mei een feit!

In een gecharterd halfvol vliegtuig van Martinair vlogen we naar Turkije,

Diyarbakir. Gammele, oude bussen vervoerden ons middenin de nacht naar de grens met Irak. Een vreemde gewaarwording om zo een land binnen te komen! Uiteindelijk, kapot van de reis, kwamen we 's nachts aan in Zakho, een klein plaatsje in Noord-Irak.

Het rijdend materieel, waaronder ook 4-tonners en zwaar geniematerieel, was inmiddels eerder aangevoerd per Antonov (een enorm vliegtuig van Russische makelij) en werd afgeleverd door chauffeurs van de genie zodat we de volgende dag konden uitladen. We werden allemaal geleverd in boogtenten, die opgezet waren door het voortdetachement dat al enkele dagen eerder was gearriveerd.

Het Nederlandse detachement had de naam 11 Geniehuilbataljon gekregen en stond onder commando van luitenant-kolonel der genie M.L.M. Urlings die het later nog tot luitenant-generaal schopte. De operatie had inmiddels ook een naam: operatie *Provide Comfort*, maar de Britten en de Nederlanders spraken van operatie *Haven*. De bedoeling was om de stad Zakho weer aantrekkelijk te maken en vooral veilig om de Koerden ertoe te bewegen uit de bergen te komen en hun dagelijkse leven weer op te pakken. De genietroepen hadden hiervoor kampementen gemaakt compleet met waterputten en toiletvoorzieningen. Vooral dat laatste kreeg aandacht in de internationale pers.

Zakho, aankomst in de nacht:
(vlnr) aoo Van der Wekken, wmr1 Tattersall, ow Landman

Zakho, brigadegebouw in wording: (vlnr) ?, mar2 Bijlsma, wmr1 Boomsma

Politiedienst samen met US MP

Als KMar moesten we de genietroepen politietaken aanbieden, wat eigenlijk weinig om handen had, enkel werden er wat vermissingen opgegeven, zodat we soms werkloos waren. Om toch een soort van 'brigade' in te richten, besloten we van een vervallen toiletgebouwtje een heus kantoor te maken. Dit gebouwtje stond apart van het hoofdgebouw waarin de bataljonsstaf was gehuisvest. Dit ging niet van een leien dakje aangezien het dak en de wanden van beton waren. Ook de restanten

van 'toiletten' moesten worden gesloopt. Een vies werkje maar uiteindelijk lukte het ons en enkele dagen later kon het 'brigadegebouw' met enig ceremonieel worden geopend.

De Amerikaanse MP was in een kamp iets verderop gehuisvest. Er werd onderling contact gezocht, zodat we van elkaars bestaan wisten en mogelijk wat taken konden combineren. Zij waren blij dat wij konden assisteren in hun patrouillegang en zo werd er een gecombineerde eenheid gevormd. ▶

Operatie *Provide Comfort*

Op 2 en 4 april 1991 maakten respectievelijk Turkije en Frankrijk de humanitaire tragedie in Noord-Irak bij de VN aanhangig. De Veiligheidsraad was eenzelfde mening toegedaan en nam op 5 april resolutie 688 aan. Op 16 april 1991 kwamen de geallieerde strijdkrachten en het Iraakse opperbevel overeen een veiligheidszone (*safe haven*) in Noord-Irak te creëren, die beschermd werd door een multinationale militaire strijdmacht totdat een VN-macht die taak zou overnemen. De Iraakse krijgsmacht diende weg te blijven uit een *no fly-zone* ten noorden van de 36e breedtegraad, en zich terug te trekken tot 30 kilometer ten zuiden van de stad Zakho. In het zo ontstane veiligheidsgebied plaatsten de geallieerden een troepenmacht van 25.000 militairen. De humanitaire operatie werd *Provide Comfort* genoemd. Aan de hulpactie namen de Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Frankrijk, Nederland, Italië, Spanje, Australië, Luxemburg en Canada deel. Deze *Combined Task Force* stond onder leiding van een Amerikaanse luitenant-generaal.

Operatie *Haven*

Op 19 april 1991 gaf de Nederlandse regering groen licht voor een bijdrage aan *Provide Comfort*, een van de eerste expeditie-naire operaties van de Nederlandse krijgsmacht na de Koude Oorlog. De Nederlandse bijdrage bestond uit een *joint* eenheid van 400 mariniers en vlootpersoneel, en 608 militairen van de landmacht, marechaussee en luchtmacht. Zij opereerden, in navolging van de Britten, onder de codenaam operatie *Haven*. De *Rules of Engagement* waren voor de Nederlandse militairen helder: de operatie had een strikt humanitair karakter en diende alleen ter leniging van de ergste nood. De Nederlandse militairen mochten hun wapens alleen gebruiken voor zelfverdediging. Indien Iraakse militairen zich nadrukkelijk in de veiligheidszone opstelden, moesten zij met zo min mogelijk fysiek geweld worden aangehouden en ontwapend.

Bron: Informatieblad NIMH 'Provide Comfort – operatie Haven' (26 mei 2010)

- Onze eigen bewapening bestond uit een (half geladen) Uzi pistoolmitrailleur en een Browning FN pistool.

De patrouilles werden gereden in de welbekende Humvees ('HMMWV M-1025' voor de kenners), één KMarlid met twee US MP's. Om beurten wisselden wij met de Amerikanen van positie: als chauffeur, als bijrijder en dan weer als boordschutter, gezeten in de schutskoepel achter een M-60 machinegeweer. Overigens, om als chauffeur te mogen rijden, werden wij onderworpen aan een rijtest. Uiteraard stonden wij ons mannetje en kregen als dank een heus Amerikaans legerrijbewijs! Collega mar1 Meinen was intussen toegevoegd aan een transporteenheid van de genie en hem hebben we eigenlijk niet veel meer gezien.

Onze twee dienstplichtige marechaussees mochten om veiligheidsredenen niet mee op deze patrouilles en dat vonden ze jammer. Zij werden ingezet om de brigade te versterken als planton en deden onderhoud aan onze voertuigen, waarbij de lokale rivier soms werd gebruikt als carwash. Hun teleurstelling om niet te mogen patrouilleren, kon ik goed begrijpen!

Die patrouilles bestonden uit twee shifts: een vroege en een late. De late shift was bij mij gewild, aangezien er dan 's avonds gegeten kon worden in het Amerikaanse kamp met veel beter eten, *Chow* genaamd, en altijd extra's zoals frisdrank en toiletartikelen en een stoere zonnebril. De patrouilles zelf bestonden uit rondrijden in Zakho en samen met de Nederlandse EOD-munitierestanten afvoeren en opruimen. Later werden de munitierestanten verzameld in een afgelegen veld om tot ontploffing te worden gebracht. Niet geheel ongevaarlijk, aangezien de stad Zakho vol lag met mijnen en onontplofte granaten.

Terugtrekking

De gehele operatie had succes! Al snel zagen we in Zakho winkels opengaan en werden huizen weer bewoond. De Koerden hadden kennelijk vertrouwen in onze aanwezigheid en langzaam maar zeker kreeg Zakho weer haar bewoners terug. Voordat we uit Neder-

Zakho, wmr1 Tattersall in een Humvee

Schiphol, thuiskomst:
(vlnr) wmr1 De Reus, ow Landman, ow Wieman, wmr1 Tattersall

land vertrokken was het nog onzeker hoe lang deze missie zou gaan duren, maar na ongeveer een maand in Irak te zijn, werd er gesproken over mogelijke terugtrekking van 11 Geniehulpbataljon.

Uiteindelijk werd op 6 juni ons kamp door ons zelf afgebroken om de volgende dag terug te vliegen naar Nederland. Niet iedereen is trouwens op dezelfde dag teruggevlogen: sommigen bleven vrijwillig wat langer en keerden enkele dagen later terug. Zij hadden namelijk de voertuigen naar de Turkse havenstad Iskenderun bij Incirlic gereden en gingen vanuit daar alsnog terug met het vliegtuig. Wat hebben we lang moeten wachten op een gloeiend heet platform van het vliegveld in Diyarbakir op een KLM-toestel dat ons zou terugvliegen naar Schiphol!

Terugblik

Het was een korte missie, zo'n kleine zes weken, maar een enorme bijdrage aan de Koerden! Een mooie en vooral

nuttige missie die op mij als jonge wachtmeester grote indruk heeft gemaakt. Het mooie van een missie is, dat je leert waarderen wat je hebt en dat je zuinig moet zijn op je vrijheid. Ook dat je kunt bouwen op elkaar en dat samenwerking een must is! Ondanks de gebrekkige voorbereiding op deze missie en relatief verouderd materiaal, zijn we toch in staat gebleken om de noodzakelijke steun te bieden in een verscheurd land. Helaas voor de Koerden is de strijd nog altijd niet voorbij. Nog steeds wordt deze bevolkingsgroep verscheurd door Turkije, Syrië en Irak. Het is een volk zonder land.

Bijzonder moment

Onlangs op de Koning Willem III-kazerne tijdens een bezoek van 'Deloitte' sprak een medewerker van dit bedrijf mij aan. Hij bleek een Nederlandse Koerd te zijn die later in de negentiger jaren met zijn ouders uit Zakho was gevlucht. Hij was acht jaar oud toen ik in Zakho was. Hij bedankte mij voor mijn inzet destijds, 31 jaar later!

Het is een hele mond vol, maar op het visitekaartje van reserve kolonel René Marchal staat als functie: Permanent Militair Vertegenwoordiger bij de Afrikaanse Unie en Defensie Attaché voor Ethiopië, Djibouti, Zuid-Soedan, Soedan en Zuid-Afrika. Dat klinkt als een prachtige functie voor een reservist maar vraagt natuurlijk ook om uitleg.

René begon zijn werkende leven in 1982 bij de KMar op het OC in Apeldoorn, waarna plaatsingen volgden op respectievelijk de brigades Soestdijk en Hoek van Holland. Zijn ambitie was echter om bij de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten (BSB) aan de slag te gaan. Daartoe volgde hij in 1986 de basisopleiding, waarna plaatsing bij de BSB een feit was. En passant behaalde hij in de avonden zijn havo-, vwo- en hbo-diploma, waarmee de basis voor een opleiding aan het OpleidingsCentrum voor Officieren (OCO) werd gelegd. Plaatsingen bij 103 en 104 EskKMar volgden, tot de mogelijkheid zich voordeed als eerste luitenant bij de BSB aan de slag te gaan. Na aansluitend functies als immigratie-attaché in Parijs en Rome vervuld te hebben, was in 2003 de tijd rijp voor plaatsing als C-BSB. René: "Een prachtige tijd en een hele mooie ervaring."

Bedrijfsleven

Na een functie als adjunct-defensie-attaché in Parijs en het behalen van zijn MBA-diploma (Master Business Administration) kwam er een headhunter op het pad van René, waarna hij de overstap maakte naar het bedrijfsleven. Hij ging aan de slag bij TenneT waar hij als senior manager Security, Safety & Crisismanagement onder andere verantwoordelijk was voor de leveringszekerheid van het elektriciteitstransport. Daarnaast

Het indrukwekkende visitekaartje van reserve kolonel René Marchal

bleef hij als actief reservist aan de KMar verbonden.

Na zijn loopbaan bij TenneT ging René als zelfstandig consultant aan de slag en was onder andere programmamanager bij het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat op het gebied van cybersecurity in de gehele watersector. Maar door zijn actieve rol als reservist bleef de band met de KMar intensief. Dit zorgde ervoor dat René werd gevraagd als defensie-attaché en permanent militair vertegenwoordiger in Afrika. Vanuit zijn standplaats op de Nederlandse Ambassade in Addis Abeba (Ethiopië), probeert hij het nationaal veiligheidsbelang voor Nederland te waarborgen op verschillende terreinen zoals immigratie, mensensmokkel, verdovende middelen, terrorisme et cetera.

Militaire diplomatie

René: "Veel reizen naar de betreffende landen is een must om goede persoonlijke relaties te kunnen onderhouden en een netwerk op te bouwen, waardoor belangrijke (militaire) informatie snel kan worden opgevangen en gedeeld. Denk bijvoorbeeld aan de snel verslechterende

levering en prijsstijging van tarwe in deze (arme) landen. In eerste instantie klinkt dit niet als een militair probleem, maar als Rusland de publieke opinie zodanig weet te beïnvloeden dat de schaarste en prijsstijgingen het gevolg zijn van een uitvoerblokkade door Europa, kan dit onze veiligheidsrelatie met de Afrikaanse Unie en haar lidstaten vertroebelen."

Prachtige functie

Als militair adviseur heeft René voor de Nederlandse ambassadeurs in zijn regio een duidelijke rol om te monitoren wat er op militair gebied in de regio gebeurt. "Zijn er incidenten, dan is het doel de militaire diplomatie in te zetten met als uitgangspunt het samenwerken en het zoeken naar een dialoog, bij voorkeur niet afschrikken dan wel het afdwingen van maatregelen", vervolgt René.

Kortom, een prachtige functie die zelfs door een reservist kan worden vervuld! Al moet hier natuurlijk wel worden gezegd dat een reservist zonder een brede defensie-ervaring zoals René Marchal heeft, niet snel op deze plek zal worden geplaatst.

Wat doet een defensieattaché?

Een militair attaché, ook wel defensieattaché, is een militair, meestal een officier, die aan een ambassade of een internationale organisatie (bijvoorbeeld de OVSE of de NAVO) verbonden is.

De militair attaché vertegenwoordigt de strijdkrachten en hun leiding in de ontvangende staat, en fungeert daar als contactpersoon voor het ministerie van Defensie en haar krijgsmacht. De militair attaché verzamelt en rapporteert gegevens die vanuit politiek, militair, sociaal-economisch, technisch of historisch oogpunt van belang worden geacht. Ook onderhoudt de militair attaché nauw contact met verschillende vertegenwoordigers van de defensieorganisatie van het gastland en met andere buitenlandse militair attachés die in het gastland geaccrediteerd zijn. De militair attaché behartigt de belangen van de militairen die zich voor zijn land en in dienstverband in zijn ambtsgebied bevinden. Militair attachés zijn niet op de ambassade te vinden, soms zijn ze, zoals in het geval van René, voor meerdere landen in dezelfde regio geaccrediteerd. Bron: Wikipedia

Kom als jezelf Preboarding bij de KMar

De Koninklijke Marechaussee, daar had ik nog nooit van gehoord. Het was april 1977 toen mijn beste vriend mij vertelde dat hij ging starten aan de opleiding in Apeldoorn. Zijn enthousiaste verhalen leidden ook tot mijn sollicitatie. Via een advertentie in de tv-gids, de nodige keuringen en een huisbezoek waarbij even werd gecontroleerd welke krant er werd gelezen, kon ik mijn inlijving als dienstplichtig marinier terzijde schuiven en mocht ook ik mij melden in Apeldoorn. | Door: Henk Rijke

Maar wat wist ik toen eigenlijk over het werk dat ik mocht gaan doen? Internet in 1977: nooit van gehoord, en een realityserie als 'Ewout aan de grens' werd toen nog niet gemaakt. Wij moesten het doen met Conny Vink ('Je maakt wat mee bij de marechaussee'). Dat is tegenwoordig wel anders. Dan maak je zeker wat mee. En de tijd tussen 'goedgekeurd' en 'opkomst' mocht dan bij mij zes weken zijn, het duurt tegenwoordig zo'n drie tot negen maanden voordat Frankenaan 70 op de TomTom kan worden ingevoerd. Echter, de huidige generatie heeft baankansen te over! Dus reden te meer om als organisatie aanstaande collega's al vroeg te binden en te boeien. Een middel om dat te realiseren: preboarding.

Welkom

"We willen nieuwe medewerkers zo vroeg mogelijk betrekken bij onze organisatie", zegt Eline Jagtenberg, als beleidsmedewerker werkzaam op de afdeling OTK (Opleiden, Trainen & Kennis) Plannen van het OTCKMar. Eline heeft preboarding in haar pakket. "Preboard-

ing helpt om mensen zich alvast welkom te laten voelen en al de nodige, en vooral juiste informatie te verschaffen zodat verkeerde verwachtingen worden vermeden. En niet onbelangrijk: een goede preboarding verlaagt de kans op vroegtijdige uitval in de opleiding."

Uit mijn eigen ervaring weet ik hoeveel tijd en inspanning het OTCKMar zich al jaren getroost om leerlingen te behouden. De beelden van het werken bij de BSB of het motorrijden staan bij menig leerling al voor aankomst op de Koning Willem III-kazerne scherp op het netvlies. Uiteraard een geweldig perspectief, maar het helpt niet altijd om leerlingen te behouden als tijdens een carrière toch eerst andere taken vervuld moeten worden.

Preboarding

Eline licht de nieuwe praktijk toe: "Preboarding is de fase tussen de officiële aanstelling en eerste opkomst. Het meest tastbaar voor de nieuwe medewerker is de interactieve PDF die de nieuwe militaire collega's vanaf dit jaar van het OTC-

KMar toegestuurd krijgen zodra ze de officiële aanstelling binnen hebben."

"De interactieve PDF bevat zaken als de geschiedenis van de KMar, het organogram, rangen en standen en het NATO-alfabet. Daarnaast geeft het alvast informatie over de inhoud van de opleiding en de gedragsregels van het OTCKMar. Ook handig: het fysieke sportstappenplan van acht weken geeft de nieuwe medewerker alle informatie om zelf te zorgen dat hij of zij fit en vitaal aan de opleiding kan beginnen. Er zit een sport-schema in om je uithoudingsvermogen te vergroten en alvast te gaan marsen. Wel graag op wandelschoenen. Ook een lijst met afkortingen is opgenomen en niet te vergeten, een checklist wat allemaal meegenomen moet worden bij de opkomst. Uit de eerste evaluaties blijkt vooral die lijst erg populair te zijn."

Verleiden tot gebruik

De PDF is nu nog vooral een tool die gebruikt mag worden. Eline: "We proberen deze zo aantrekkelijk te maken dat ze echt verleid worden er gebruik van te

maken. We denken na over onderwerpen die we nog willen toevoegen, maar de behoefte van de aanstaande leerling is daarbij steeds leidend.”

Dat blijkt voor de huidige ‘TikTok-generatie’ essentieel te zijn, verduidelijkt Eline. “Jonge mensen willen tegenwoordig kort, snel en realtime informatie hebben en direct weten waar ze aan toe zijn. Ze zijn ambitieus, willen gezien worden en fouten maken voorkomen. Heldere informatie over wat hun te wachten staat, helpt dus enorm om ze zich welkom te laten voelen.”

De oorspronkelijk door de luchtmacht ontwikkelde PDF is door het OTCKMar omgebouwd tot KMar-PDF en geeft inzicht in de cultuur die de leerlingen bij de KMar kunnen verwachten en in het komende traject, zowel fysiek als qua benodigde kennis en vaardigheden.

App

Eline benadrukt dat de PDF slechts een tussentijds middel en onderdeel is van preboarding. “We verwachten op korte termijn in plaats van de PDF te kunnen gaan werken met een app, voor deze generatie het middel om informatie tot zich te nemen. Ook de vooropkomstdag is weer in ere hersteld en er wordt opnieuw nagedacht over kennismakingsdagen. Het geheel moet ervoor zorgen dat nieuwe collega's zo optimaal mogelijk voorbereid aan hun opleiding kunnen beginnen.”

Eline is zelf als burger werkzaam bij Defensie. Eline: “Mijn eigen preboardingtraject liep anders. Ik was hiervoor als reservist werkzaam bij de marine, en ging daarna werken bij de KMar als burgermedewerker bij Psychologisch Advies en Selectie (PAS) en was betrokken bij het project PsyCap. Dit project ondersteunt de KMar bij het opzetten van de mentale leerlijn, het coachen van leerlingen en het voeren van exitgesprekken, waardoor ik de KMar en specifiek het OTCKMar al enigszins kende.”

Het geeft maar aan dat niet iedereen hetzelfde pad volgt om een organisatie te leren kennen. Defensiebreed worden op dit moment preboardingtrajecten ingevoerd. Eline onderhoudt hierover de contacten met de andere OPCO's. Ze vervolgt: “Binnen Defensie is een groep ‘onboarden’ opgericht, waarbij we defensiebreed kijken naar onboar-

den bij Defensie. De luchtmacht heeft met de app al een pilot gedraaid en afgerond. De uitkomsten daarvan waren positief, dus willen we nu verder gaan en de app defensiebreed inzetten. En we kijken ook nog verder. Naar onboarding, crossboarding en offboarding.”

Voor Eline mogen deze termen dan al vertrouwd klinken, maar ik merk dat een vertaalslag naar voor mij bekende begrippen even nodig is. Onboarding, dat noemden wij toch een introductieprogramma? Crossboarding deed je wanneer je wisselde van brigade en offboarding was het afscheid nemen van ons wapen. Ook deze vernieuwing zal zeker zijn meerwaarde hebben, maar ik merk bij mijzelf ook: “de nieuwe tijd, net wat u zegt, maar het maakt mij wat melancholiek.”

Kom als jezelf

Weemoedig of niet, ik ben onder de indruk van wat er ligt. Het past volgens mij prima bij de huidige generatie. Net als wij, ‘ooit’ stappen ook onze nieuwe collega's ongetwijfeld vol verwachtingen in het nassaublaauwe avontuur dat Koninklijke Marechaussee heet. En ongetwijfeld blijft de aanpassing op dag één groot. Samen in een tent zonder mobiel-tje vastgeplakt aan je hand, kruipend door de modder, je weg zoekend op de hei of elkaar artikel 27 strafvordering overhorend. Je eigen identiteit inpassen en toch ook je eigen weg kiezen. En dan helpt het enorm om goed voorbereid aan de start te verschijnen. Preboarding helpt daarbij, daar ben ik van overtuigd. De PDF verwoordt het mooi: kom als jezelf. En, ik zou daaraan willen toevoegen: blijf ook jezelf, er zijn al zoveel anderen!

Nieuwe SMC'ers

Dhr. R.M.B. van den Akker
Ber 93-6
CBMI

Dhr. M.J. Blom
Dpl 94-10; Ber 95-10

Dhr. R. van der Laan
Dpl 86-6

Dhr. C. Poelenije
Ber 75-2

Dhr. R. Linde
Ber 88-5

Dhr. H.J. Schoenmaker
Ber 71-3

Dhr. L.C. Verhaar
Dpl 80-4; Ber 82-1
Provide Comfort Irak

Dhr. R. van Vliet
Ber 78-5

Dhr. M. van Voorthuizen
Ber 85-6
MFO; EUTM

Dhr. G. Wieringa
Ber 82-2

Dhr. H. Wijnands
Ber 79-6

Wij heten u van harte welkom. In totaal vormen nu 2257 SMC'ers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom de Koninklijke Marechaussee.

Het bestuur

Overleden

Dhr. J.D. Arendonk
Geboren 16 november 1939
Overleden 4 juni 2022

Dhr. W. Bakhuis
Geboren 5 december 1942
Overleden 9 februari 2022
Ber 61-4

Mevr. S. den Broeder-Mallekoote
Geboren 18 juli 1932
Overleden 7 juli 2022
Weduwe van J.C. den Broeder
Overleden 17 maart 2007

Dhr. H.J. Goos
Geboren 30 september 1933
Overleden 28 juli 2022
Dpl 53-5

Dhr. J.D. Goettsch
Geboren 30 mei 1937
Overleden 18 februari 2022
Dpl 59-4

Dhr. L.J. Imer
Geboren 12 november 1941
Overleden (datum niet bekend)
Dpl 60-3

Dhr. A.W. Janssen
Geboren 6 mei 1931
Overleden 4 februari 2022
Ber

Dhr. T.J. van der Kooi
Geboren 13 mei 1935
Overleden 21 juni 2022
Ber 62-6

Dhr. J.M. Mensink
Geboren 2 februari 1922
Overleden 28 april 2022
Dpl; 3 DMC; Ned. Indië;
2 MP III

Dhr. J. Pijpstra
Geboren 12 augustus 1959
Overleden 9 juli 2022

Dhr. J. de Rooij
Geboren 28 november 1948
Overleden 27 juni 2022
Dpl 68-3

Dhr. C. Storm
Geboren 6 april 1932
Overleden 28 juni 2022
Ber 51-3

Dhr. H.P.F. Stijnen
Geboren 15 december 1943
Overleden 22 juni 2022
Ber 62-6

Dhr. J.S. Tieland
Geboren 4 juli 1939
Overleden 26 juli 2022
Dpl 58-6

Dhr. W.J. Tomesen
Geboren 30 juli 1927
Overleden 20 juni 2022
Dpl; Ned. Indië; 425 BI
(6-6 RI); 3 MP IV; 4 MP I
Ber

Dhr. G.J. Vel
Geboren 9 februari 1941
Overleden 11 juni 2022
Dpl 60-5

Dhr. J.H. van Vught
Geboren 16 oktober 1927
Overleden 16 juni 2022
6 DMC; Ned. Indië; 3 MP III

Dhr. F. Zuijddijk
Geboren 23 oktober 1944
Overleden 2 juli 2022
Dpl 64-4

Ds. J. Zijp
Geboren 19 mei 1928
Overleden 11 juni 2022
Ber; Prot. GV KL

Bestuur en redactie van
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun medeleven
en wensen hen sterkte toe.

Stichting Marechaussee Contact
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
www.marechausseecontact.nl

Voorzitter

André Peperkoorn
voorzitter@marechausseecontact.nl

Vicevoorzitter

Ed Cousin
vice.voorzitter@marechausseecontact.nl

Secretaris

Pier Scholte
Postbus 125, 7590 AC Denekamp
0049-5941999099
alg.secretaris@marechausseecontact.nl
(eveneens adres voor het melden van overlijden van SMC'ers)

Penningmeester

Piet van Sprang
0252-674279
penningmeester@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL82 INGB 0003 9121 06 t.n.v.
SMC te Nieuw-Vennep (BIC: INGBNL2A)

Administratie en werving

Gerrit Sels
Vrouwenzandstraat 22, 1443 WK Purmerend
0299-471242 / 06-22444926
ledensecretaris@marechausseecontact.nl
(inschrijven/opzeggen, wijzigen van (e-mail)adressen
e.d. en informatie over en verwerking van bijdragen;
voor bankrekening, zie penningmeester)

Reünievereniging Marechaussee Contact (RvMC)

Gerrit Reloe
Hastelweg 275, 5652 CV Eindhoven
06-30989598
reuniecommissie@marechausseecontact.nl
Bankrekening: NL22 INGB 0007 5300 25
t.n.v. RvMC te Eindhoven
(alleen voor eigen bijdragen bij evenementen)

Reservisten en veteranen

Bert van Horen
06-47776806
veteranen@marechausseecontact.nl

Coördinator nuldlijnsondersteuning

Dirk van Harten
Oude Lagezoom 3, 4328 ED Burgh Haamstede
0111-720326 / 06-38655572
dvhartens@zeelandnet.nl

Redactie en Communicatie

Martin Aalbers
redactie@marechausseecontact.nl

Webredacteur

Joop Blanken
webredactie@marechausseecontact.nl

Redacteur e-mailnieuwsbrief

Joop Blanken
stmarcontact@gmail.com

Commandant Koninklijke Marechaussee

Postbus 90615, 2509 LP Den Haag

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht te Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met onder meer de Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan. Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft bij de Koninklijke Marechaussee en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden bij SMC. Uiteraard is actief dienend personeel van de Koninklijke Marechaussee van harte welkom.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en verbondenheid met de Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door ongeveer 2250 begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij lief-en-leedgebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van de Koninklijke Marechaussee
- uitgeven van Marechaussee Contact, zesmaal per jaar
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse e-mailnieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

SMC'er worden?

Woonst u in Nederland dan is de jaarlijkse bijdrage € 15,-. Heeft u een adres in het buitenland dan is de bijdrage € 20,- (in verband met hogere portokosten).

Bij aanmelding voor minimaal twee jaar ontvangt u zolang de voorraad strekt als welkomstgeschenk het boek 'Nederlandse gendarmes'.

Aanmelden kan op www.marechausseecontact.nl of scan de QR-code.

Reünievereniging Marechaussee Contact (RvMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van SMC, een reünievereniging opgericht. RvMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reüniefaciliteiten. Elke SMC'er die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is, wordt automatisch en kosteloos lid van RvMC, tenzij hij of zij hiertegen bezwaar aantekent. Wel of niet lid zijn van RvMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC'ers. Het vfonds ondersteunt de activiteiten van RvMC.

Nuldlijnsondersteuning

Het Veteranen Platform, de Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldlijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

HET MUSEUM DAT OVER GRENZEN GAAT

Het Marechausseemuseum in Buren is dé plek om verhalen over de Koninklijke Marechaussee te delen. Het museum is in de afgelopen jaren geheel vernieuwd en brengt nu verhalen over het heden en verleden. Nieuw:

DE KRIJGSMACHT BESCHERMT WAT ONS DIERBAAR IS

De Nederlandse krijgsmacht zorgt voor de veiligheid van iedereen in Nederland en beschermt ons tegen geweld binnen én buiten onze grenzen. Militairen verdedigen Nederland, de (economische) belangen en bevriende landen. Ze ondersteunen niet alleen bij dreiging maar ook bij rampen. De krijgsmacht beschermt alles wat ons dierbaar is. In de tentoonstelling maak je kennis met de krijgsmacht in de breedste zin van het woord. Van organisatiestructuur tot kosten, zowel letterlijk als figuurlijk, en van missies tot nationale inzet.

DE GOUDEN KAMER

Op de begane grond van het museum is een unieke zaal ingericht: de Gouden Kamer. Hier komt al het moois uit de collectie bijeen, van schilderijen tot onderscheidingen, van gedenkorden tot sabels, en van uniformen tot fraai bewerkt zilverwerk. De zaal is voor publiek te bezoeken, maar kan ook gehuurd worden voor vergaderingen, recepties of zelfs diners in een bijzondere ambiance, in het grootste monumentale pand van de stad Buren. De Gouden Kamer geeft ons de gelegenheid een groter deel van de collectie te laten zien dan normaal mogelijk is. Nieuwsgierig naar de verhuurmogelijkheden?

Neem dan contact op via:

reserveringen@marechausseemuseum.nl.

OOK TE ZIEN

- *Dossier Oss*, roerige tijden in aanloop naar de Tweede Wereldoorlog
- *Marechaussees van Oranje*, de dilemma's van

- marechaussees in de Tweede Wereldoorlog
- *Ik beloof trouw*, de mens in het uniform
- *Zij aan zij*, de groeiende rol van vrouwen bij de Koninklijke Marechaussee
- *Memento Mori*, gedenk hen die vielen tijdens de uitoefening van hun werk voor onze vrijheid, waaronder Wachtmeester der Eerste Klasse van de Koninklijke Marechaussee, Jeroen Severs uit Buren
- *Het M-lab*, ga zelf aan de slag en ontdek wat de Marechaussee allemaal doet

VOOR JONG EN OUD

Er zijn activiteiten voor alle leeftijden: vraag ernaar bij de kassa, en vergeet niet ook even buiten bij de auto's te gaan kijken. Wie durft de zwaailichten aan te zetten?

